

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 352

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

1η Οκτωβρίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 352/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 352/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-96/16 και C-94/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banco Santander, SA κατά Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés κατά Banco de Sabadell SA (C-94/17) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες — Πεδίο εφαρμογής — Εκχώρηση απαιτήσεως — Σύμβαση δανείου συναφθείσα με καταναλωτή — Κριτήρια εκτιμήσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας περί καθορισμού του επιτοκίου υπερημερίας — Συνέπειες του χαρακτήρα αυτού)

2

2018/C 352/03

Υπόθεση C-472/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jorge Luis Colino Sigüenza κατά Ayuntamiento de Valladolid κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Σύμβαση παροχής υπηρεσιών σχετικά με τη διαχείριση δημοτικού ωδείου — Παύση της δραστηριότητας του πρώτου αναδόχου πριν από τη λήξη του εν εξελίξει σχολικού έτους και ορισμός νέου αναδόχου κατά την έναρξη του επόμενου σχολικού έτους — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Απαγόρευση απολύσεων λόγω μεταβιβάσεως — Εξαίρεση — Απολύσεις για οικονομικούς, τεχνικούς ή οργανωτικούς λόγους, που συνεπάγονται μεταβολές του εργατικού δυναμικού — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47)

3

EL

2018/C 352/04	Υπόθεση C-561/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Saras Energía SA</i> κατά <i>Administración del Estado</i> (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2012/27/ΕΕ — Άρθρο 7, παράγραφοι 1, 4 και 9 — Άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 6 — Προώθηση της ενεργειακής απόδοσης — Καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης — Άλλα μέτρα πολιτικής — Εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης — Δημιουργία ταμείου ενεργειακής απόδοσης ως κύριο μέτρο εκπλήρωσης της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης — Υποχρέωση καταβολής εισφοράς — Καθορισμός των υπόχρεων μερών — Διανομείς ενέργειας ή/και εταιρίες λιανικής πώλησης ενέργειας)	4
2018/C 352/05	Υπόθεση C-16/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>TGE Gas Engineering GmbH</i> — <i>Sucursal em Portugal</i> κατά <i>Autoridade Tributária e Aduaneira</i> [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκπτωση του φόρου εισροών — Γένεση και έκταση του δικαιώματος εκπτώσεως]	4
2018/C 352/06	Υπόθεση C-52/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>VTB Bank (Austria) AG</i> κατά <i>Finanzmarktaufsichtsbehörde</i> [Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2013/36/ΕΕ — Άρθρα 64, 65 και 67 — Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 — Άρθρο 395, παράγραφοι 1 και 5 — Εποπτεία επί των πιστωτικών ιδρυμάτων — Εποπτικές και κυρωτικές εξουσίες — Όρια για μεγάλα ανοίγματα — Ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα την επιβολή τόκων σε περίπτωση υπερβάσεως των ορίων αυτών — Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 — Άρθρο 48 — Κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και των εθνικών αρχών — Εποπτική διαδικασία η οποία κινήθηκε σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διατάξεις]	5
2018/C 352/07	Υπόθεση C-59/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Château du Grand Bois SCI</i> κατά <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> [Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Αμπελοοινική αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) 555/2008 — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων — Απροιδοποίητοι επιτόπιοι έλεγχοι — Αρμοδιότητες των ελεγκτών υπαλλήλων — Δυνατότητα των ελεγκτών να εισέρχονται σε γεωργική εκμετάλλευση χωρίς τη συναίνεση του φορέα της εκμεταλλεύσεως]	6
2018/C 352/08	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-61/17, C-62/17 και C-72/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Miriam Bichat</i> (C-61/17), <i>Daniela Chlubna</i> (C-62/17), <i>Isabelle Walkner</i> (C-72/17) κατά <i>Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG</i> (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο — Έννοια του όρου «επιχείρηση που ελέγχει τον εργοδότη» — Διαδικασία διαβουλεύσεως με τους εργαζομένους — Βάρος αποδείξεως)	6
2018/C 352/09	Υπόθεση C-115/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> κατά <i>Hubert Clergeau</i> κ.λπ. [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1964/82 — Ψευδείς δηλώσεις ή τεχνάσματα με σκοπό την εισπραξη ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή για ορισμένα αποστεωμένα βόεια κρέατα — Τροποποίηση του κανονισμού 1964/82 με την οποία επεκτείνεται το ευεργέτημα των ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή — Αρχή της αναδρομικότητας του επεικτέστερου ποινικού νόμου — Άρθρο 49, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	7
2018/C 352/10	Υπόθεση C-120/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — <i>Administratīvā rajona tiesa</i> κατά <i>Ministru kabinets</i> [Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης — Κανονισμός (ΕΚ) 1257/1999 — Άρθρα 10 έως 12 — Ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τη μεταβίβαση της ενίσχυσης για πρόωρη συνταξιοδότηση μέσω κληρονομικής διαδοχής — Νομοθεσία εγκριθείσα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Μεταγενέστερη αλλαγή θέσης — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης]	8

2018/C 352/11	Υπόθεση C-122/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — David Smith κατά Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Τρίτη οδηγία 90/232/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Ευθύνη για σωματικές βλάβες που προκαλούνται σε όλους τους επιβάτες πλην του οδηγού — Υποχρεωτική ασφάλιση — Άμεσο αποτέλεσμα των οδηγιών — Υποχρέωση μη εφαρμογής εθνικής ρυθμίσεως αντιβαίνουσας σε οδηγία — Μη εφαρμογή συμβατικής ρήτρας αντιβαίνουσας σε οδηγία)	8
2018/C 352/12	Υπόθεση C-123/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nefiye Yönlü κατά Landeshauptstadt Stuttgart (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 2/76 — Άρθρο 7 — Ρήτρα «standstill» — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου — Απαίτηση θεώρησης για την είσοδο στην επικράτεια κράτους μέλους)	9
2018/C 352/13	Υπόθεση C-161/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Nordrhein-Westfalen κατά Dirk Renckhoff (Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Κοινωνία της πληροφορίας — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Έννοια — Διάθεση μέσω ιστότοπου, χωρίς τη συναίνεση του κατόχου του δικαιώματος του δημιουργού, φωτογραφίας προηγούμενης δημοσιευθείσας χωρίς περιορισμούς και με την άδεια του εν λόγω κατόχου μέσω άλλου ιστότοπου — Νέο κοινό)	10
2018/C 352/14	Υπόθεση C-300/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hochtief AG κατά Budapest Főváros Önkormányzata (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγών — Οδηγία 89/665/ΕΚ — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 2, παράγραφος 6 — Εθνική νομοθεσία η οποία εξαρτά το παραδεκτό αγωγής αποζημιώσεως από την προηγούμενη διαπίστωση κατά τρόπο απρόσβλητο του παράνομου χαρακτήρα της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής που προκάλεσε την προβαλλόμενη ζημία — Προσφυγή ακυρώσεως — Προκαταρκτική διαδικασία προσφυγής ενώπιον τμήματος προσφυγών — Δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών — Εθνική νομοθεσία αποκλείουσα την επίκληση λόγων που δεν έχουν προβληθεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας)	11
2018/C 352/15	Υπόθεση C-329/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gerhard Prenninger κ.λπ. κατά Oberösterreichische Landesregierung (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Παράρτημα II — Σημείο 1, στοιχείο δ' — Έννοια της «αποδασώσεως με σκοπό άλλη μορφή χρήσεων γης» — Διάνοξη διαδρόμου σε σχέση με την κατασκευή και τη λειτουργία μιας εναέριας γραμμής μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας)	12
2018/C 352/16	Υπόθεση C-435/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tartu Halduskohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Argo Kalda Mardi talu κατά Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA) [Προδικαστική παραπομπή — Κοινή γεωργική πολιτική — Άμεσες ενισχύσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 — Άρθρα 93 και 94 — Παράρτημα II — Πολλαπλή συμμόρφωση — Γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση — Στοιχειώδεις απαιτήσεις — Εφαρμογή από τα κράτη μέλη — Υποχρέωση διατήρησης των «ταφικών μνημείων της πολιτιστικής κληρονομιάς» — Περιεχόμενο]	12
2018/C 352/17	Υπόθεση C-475/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Riigikohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Viking Motors AS κ.λπ. κατά Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 401 — Εθνικοί φόροι που έχουν τον χαρακτήρα φόρων κύκλου εργασιών — Απαγόρευση — Έννοια του «φόρου κύκλου εργασιών» — Τοπικός φόρος επί των πωλήσεων — Ουσιώδη χαρακτηριστικά του ΦΠΑ — Δεν υφίστανται]	13

2018/C 352/18	Υπόθεση C-485/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verbraucherzentrale Berlin eV κατά Unimatic Vertriebs GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Άρθρο 2, σημείο 9 — Έννοια του «εμπορικού καταστήματος» — Κριτήρια — Σύμβαση πωλήσεως συναφθείσα στο εκθεσιακό περίπτερο που διατηρεί έμπορος σε εμπορική έκθεση)	14
2018/C 352/19	Υπόθεση C-521/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tallina Ringkonnakohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. κατά Deepak Mehta (Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Οδηγία 2004/48/ΕΚ — Άρθρο 4 — Ενεργητική νομιμοποίηση οργανισμού συλλογικής εκπροσώπησης δικαιούχων σημάτων — Οδηγία 2000/31/ΕΚ — Άρθρα 12 έως 14 — Ευθύνη παρόχου υπηρεσιών εκμίσθωσης και καταχώρισης διευθύνσεων IP που καθιστούν δυνατή την ανώνυμη χρήση ονομάτων τομέα και ιστοτόπων)	15
2018/C 352/20	Υπόθεση C-396/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Gennaro Cafaro κατά DQ	15
2018/C 352/21	Υπόθεση C-417/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 26 Ιουνίου 2018 — AW, BV, CU, DT κατά Lietuvos Respublika, atstovaujama Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos	16
2018/C 352/22	Υπόθεση C-430/18: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	17
2018/C 352/23	Υπόθεση C-433/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 2 Ιουλίου 2018 — ML κατά ΟΥ Aktiva Finants	18
2018/C 352/24	Υπόθεση C-435/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 29 Ιουνίου 2018 — Otis Gesellschaft m.b.H. κ.λπ. κατά Land Oberösterreich κ.λπ. . . .	19
2018/C 352/25	Υπόθεση C-454/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Linköping (Σουηδία) στις 12 Ιουλίου 2018 — Baltic Cable AB κατά Energimarknadsinspektionen . . .	19
2018/C 352/26	Υπόθεση C-467/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) στις 17 Ιουλίου 2018 — Ποινική δίκη κατά του EP	20
2018/C 352/27	Υπόθεση C-476/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 23 Ιουλίου 2018 — PannonHitel Pénzügyi Zrt. κατά WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.	22
2018/C 352/28	Υπόθεση C-482/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 24 Ιουλίου 2018 — Google Ireland Limited κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága	23
2018/C 352/29	Υπόθεση C-484/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 20 Ιουλίου 2018 — Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF κατά Institut national de l'audiovisuel	24
2018/C 352/30	Υπόθεση C-485/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 24 Ιουλίου 2018 — Groupe Lactalis κατά Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances	25

2018/C 352/31	Υπόθεση C-486/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 23 Ιουλίου 2018 — RE κατά Praxair MRC	26
2018/C 352/32	Υπόθεση C-495/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 30 Ιουλίου 2018 — YX	26
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 352/33	Υπόθεση T-680/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ. (Εξωσυμβατική ευθύνη — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Πρόγραμμα στήριξης σταθερότητας της Κύπρου — Απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αίτησης της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου — Δηλώσεις της Ευρωμάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο — Απόφαση 2013/236/ΕΕ — Μνημόνιο συναντίληψης, της 26ης Απριλίου 2013, για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό — Τυπικά στοιχεία — Εξάντληση των ενδίκων βοηθημάτων του εσωτερικού δικαίου — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος παρέχει δικαιώματα σε ιδιώτες — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση)	28
2018/C 352/34	Υπόθεση T-786/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Μπουρδούβαλη κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ. (Εξωσυμβατική ευθύνη — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Πρόγραμμα στήριξης της σταθερότητας της Κύπρου — Απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αιτήσεως της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου — Δηλώσεις της Ευρωμάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο — Απόφαση 2013/236/ΕΕ — Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τους ειδικούς όρους οικονομικής πολιτικής που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας — Δικαιοδοσία του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό — Τυπικές προϋποθέσεις — Εξάντληση των μέσων παροχής εννόμου προστασίας του εσωτερικού δικαίου — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση)	29
2018/C 352/35	Υπόθεση T-733/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Banque postale κατά ΕΚΤ [Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Υπολογισμός του δείκτη μοχλεύσεως — Άρνηση της ΕΚΤ να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις — Άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 — Διακριτική ευχέρεια της ΕΚΤ — Πλάνη περί το δίκαιο — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]	30
2018/C 352/36	Υπόθεση T-751/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Confédération nationale du Crédit mutuel κατά ΕΚΤ [Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Υπολογισμός του δείκτη μοχλεύσεως — Άρνηση της ΕΚΤ να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις — Άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 — Διακριτική ευχέρεια της ΕΚΤ — Πλάνη περί το δίκαιο — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]	31
2018/C 352/37	Υπόθεση T-768/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BNP Paribas κατά ΕΚΤ [Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Υπολογισμός του δείκτη μοχλεύσεως — Άρνηση της ΕΚΤ να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις — Άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 — Διακριτική ευχέρεια της ΕΚΤ — Πλάνη περί το δίκαιο — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]	32

2018/C 352/38	Υπόθεση T-825/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Κύπρος κατά EUIPO — Parouis Dairies (Pallas Halloumi) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Pallas Halloumi — Προγενέστερο λεκτικό σήμα πιστοποίησης του Ηνωμένου Βασιλείου HALLOUMI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	32
2018/C 352/39	Υπόθεση T-847/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Κύπρος κατά EUIPO — ΠΟΑ (COWBOYS HALLOUMI) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης COWBOYS HALLOUMI — Προγενέστερο λεκτικό σήμα πιστοποίησης του Ηνωμένου Βασιλείου HALLOUMI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	33
2018/C 352/40	Υπόθεση T-797/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Star Television Productions κατά EUIPO — Marc Dorcel (STAR) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STAR — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)]	34
2018/C 352/41	Υπόθεση T-388/18: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2018 — WV κατά EYED	34
2018/C 352/42	Υπόθεση T-391/18: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2018 — Riesco García κατά Κοινοβουλίου.	36
2018/C 352/43	Υπόθεση T-396/18: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — ITSA κατά Επιτροπής	36
2018/C 352/44	Υπόθεση T-436/18: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2018 — Prigent κατά Επιτροπής	37
2018/C 352/45	Υπόθεση T-453/18: Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2018 — Biasotto κατά EUIPO — OOFOS (OOF) . . .	38
2018/C 352/46	Υπόθεση T-454/18: Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2018 — Biasotto κατά EUIPO — OOFOS (OO) . . .	39
2018/C 352/47	Υπόθεση T-463/18: Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2018 — Novartis κατά EUIPO (SMARTSURFACE) . .	40
2018/C 352/48	Υπόθεση T-473/18: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2018 — Getsmarter Online κατά EUIPO (getsmarter) .	40
2018/C 352/49	Υπόθεση T-474/18: Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2018 — Sebastian Veit κατά EKT	41
2018/C 352/50	Υπόθεση T-481/18: Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2018 — Electroquímica Onubense κατά ECHA . .	42
2018/C 352/51	Υπόθεση T-487/18: Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2018 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO (VirusProtect)	42
2018/C 352/52	Υπόθεση T-491/18: Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2018 — Vafo Praha κατά EUIPO — Rutzinger-Kurpas (Meatlove)	43
2018/C 352/53	Υπόθεση T-492/18: Προσφυγή της 15ης Αυγούστου 2018 — Zhadanov κατά EUIPO (Scanner Pro) . .	44
2018/C 352/54	Υπόθεση T-495/18: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (DERMATEST) .	44
2018/C 352/55	Υπόθεση T-496/18: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2018 — OCU κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	45
2018/C 352/56	Υπόθεση T-497/18: Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2018 — IAK — Forum International κατά EUIPO — Schwalb (IAK)	46
2018/C 352/57	Υπόθεση T-498/18: Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2018 — ZPC Flis κατά EUIPO — Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)	47

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 352/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 341 της 24.9.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 328 της 17.9.2018

EE C 319 της 10.9.2018

EE C 311 της 3.9.2018

EE C 301 της 27.8.2018

EE C 294 της 20.8.2018

EE C 285 της 13.8.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banco Santander, SA κατά Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés κατά Banco de Sabadell SA (C-94/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-96/16 και C-94/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες — Πεδίο εφαρμογής — Εκχώρηση απαιτήσεως — Σύμβαση δανείου συναφθείσα με καταναλωτή — Κριτήρια εκτιμήσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας περί καθορισμού του επιτοκίου υπερημερίας — Συνέπειες του χαρακτήρα αυτού)

(2018/C 352/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banco Santander, SA (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés (C-94/17)

κατά

Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Banco de Sabadell SA (C-94/17)

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια, αφενός, ότι δεν εφαρμόζεται σε επιχειρηματική πρακτική συνιστάμενη σε εκχώρηση ή αγορά απαιτήσεως έναντι καταναλωτή, χωρίς η δυνατότητα της εκχωρήσεως αυτής να προβλέπεται στη σύμβαση δανείου που έχει συναφθεί με τον εν λόγω καταναλωτή, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση του καταναλωτή για την εκχώρηση αυτή ή τη συγκατάθεσή του και χωρίς παροχή στον εκδοχέα το τίμημα που αυτός κατέβαλε για την εν λόγω εκχώρηση, πλέον δαπανών, τόκων και παρεπόμενων εξόδων. Αφετέρου, η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται ούτε σε εθνικές διατάξεις, όπως οι περιλαμβανόμενες στο άρθρο 1535 του Código Civil (αστικού κώδικα) καθώς και στα άρθρα 17 και 540 του Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (νόμου 1/2000 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), που προβλέπουν αυτή τη δυνατότητα εξαγοράς και ρυθμίζουν την υπεισέλυσή του εκδοχέα στη δικονομική θέση του εκχωρητή.
- 2) Η οδηγία 93/13 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομολογία, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών νομολογία του Tribunal Supremo (Ανώτατου Δικαστηρίου, Ισπανία), σύμφωνα με την οποία είναι καταχρηστική η ρήτρα περί καθορισμού του επιτοκίου υπερημερίας που δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεως σε σύμβαση δανείου συναφθείσα με καταναλωτή, για τον λόγο ότι επιβάλλει στον υπερήμερο καταναλωτή δυσανάλογα υψηλή αποζημίωση, εφόσον το επιτόκιο αυτό υπερβαίνει κατά περισσότερες από δύο ποσοστιαίες μονάδες το συμβατικό επιτόκιο που προβλέπει η σύμβαση αυτή.

- 3) Η οδηγία 93/13 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομολογία, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών νομολογία του Tribunal Supremo (Ανώτατου Δικαστηρίου, Ισπανία), σύμφωνα με την οποία οι συνέπειες του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας περί καθορισμού του επιτοκίου υπερημερίας η οποία δεν έχει αποτελέσει το αντικείμενο διαπραγματεύσεως συμβάσεως δανείου συναφθείσας με καταναλωτή συνίστανται στην πλήρη απόλειψη των τόκων αυτών, ενώ εξακολουθούν να οφείλονται οι συμβατικοί τόκοι που προβλέπει η σύμβαση αυτή.

(¹) EE C 145 της 25.4.2016.
EE C 151 της 15.5.2017

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jorge Luis Colino Sigüenza κατά Ayuntamiento de Valladolid κ.λπ.

(Υπόθεση C-472/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/23/EK — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Σύμβαση παροχής υπηρεσιών σχετικά με τη διαχείριση δημοτικού ωδείου — Παύση της δραστηριότητας του πρώτου αναδόχου πριν από τη λήξη του εν εξελίξει σχολικού έτους και ορισμός νέου αναδόχου κατά την έναρξη του επόμενου σχολικού έτους — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Απαγόρευση απολύσεων λόγω μεταβιβάσεως — Εξαίρεση — Απολύσεις για οικονομικούς, τεχνικούς ή οργανωτικούς λόγους, που συνεπάγονται μεταβολές του εργατικού δυναμικού — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47)

(2018/C 352/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jorge Luis Colino Sigüenza

κατά

Ayuntamiento de Valladolid, In-Pulso Musical SC, Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL, Músicos y Escuela SL, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει την έννοια ότι δύναται να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής κατάσταση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στο πλαίσιο της οποίας ο ανάδοχος συμβάσεως παροχής υπηρεσιών σχετικά με τη διαχείριση δημοτικού ωδείου, στον οποίο ο δήμος είχε παράσχει όλα τα αναγκαία υλικά μέσα για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, παύει τη δραστηριότητα αυτή δύο μήνες πριν από τη λήξη του εν εξελίξει σχολικού έτους, προβαίνοντας στην απόλυση του προσωπικού και επιστρέφοντας τα εν λόγω υλικά μέσα στον δήμο, ο οποίος προκηρύσσει εκ νέου διαγωνισμό μόνο για το επόμενο σχολικό έτος και παρέχει στον νέο ανάδοχο τα ίδια υλικά μέσα.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23 έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, στο πλαίσιο των οποίων ο ανάδοχος συμβάσεως παροχής υπηρεσιών σχετικά με τη διαχείριση δημοτικού ωδείου παύει τη δραστηριότητα αυτή δύο μήνες πριν από τη λήξη του εν εξελίξει σχολικού έτους, προβαίνοντας στην απόλυση του προσωπικού, ενώ ο νέος ανάδοχος αναλαμβάνει τη δραστηριότητα κατά την έναρξη του επόμενου σχολικού έτους, προκύπτει ότι η απόλυση των μισθωτών πραγματοποιήθηκε για «οικονομικούς, τεχνικούς ή οργανωτικούς λόγους, που συνεπάγονται μεταβολές του εργατικού δυναμικού», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον οι περιστάσεις που οδήγησαν στην απόλυση του συνόλου των εργαζομένων καθώς και ο καθυστερημένος ορισμός νέου παρέχοντος τις υπηρεσίες δεν εντάσσονται στο πλαίσιο μέτρου που να έχει ληφθεί σκοπίμως προκειμένου οι εργαζόμενοι αυτοί να στερηθούν των δικαιωμάτων που τους παρέχει η οδηγία αυτή, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 441 της 28.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Saras Energía SA κατά Administración del Estado*

(Υπόθεση C-561/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2012/27/ΕΕ — Άρθρο 7, παράγραφοι 1, 4 και 9 — Άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 6 — Προώθηση της ενεργειακής απόδοσης — Καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης — Άλλα μέτρα πολιτικής — Εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης — Δημιουργία ταμείου ενεργειακής απόδοσης ως κύριο μέτρο εκπλήρωσης της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης — Υποχρέωση καταβολής εισφοράς — Καθορισμός των υπόχρεων μερών — Διανομείς ενέργειας ή/και εταιρίες λιανικής πώλησης ενέργειας)

(2018/C 352/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Saras Energía SA

κατά

Administración del Estado

παρισταμένων των: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI SLU, Viesgo Infraestructuras Energéticas SL, Hidroeléctrica del Cantábrico SAU, Nexus Energía SA, Nexus Renovables SLU, Engie España SL, Villar Mir Energía SL, Energya VM Gestión de Energía SLU, Estaciones de Servicio de Guipúzcoa SA, Acciona Green Energy Developments SLU, Fortia Energía SL

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 7 και 20 της οδηγίας 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία θεσπίζει ως κύριο τρόπο εκπλήρωσης της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης ένα καθεστώς ετήσιας εισφοράς σε εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης, εφόσον, αφενός, η ρύθμιση αυτή εγγυάται την επίτευξη ισοδύναμης εξοικονόμησης ενέργειας σε σχέση με τα καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης που μπορούν να θεσπιστούν βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής και, αφετέρου, πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 7, παράγραφοι 10 και 11, της εν λόγω οδηγίας, πράγμα που αποκλείει στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.
- 2) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2012/27 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία επιβάλλει υποχρέωση ενεργειακής απόδοσης μόνο σε ορισμένες καθορισθείσες επιχειρήσεις του ενεργειακού τομέα, εφόσον ο ορισμός των επιχειρήσεων αυτών ως υπόχρεων μερών στηρίζεται όντως σε αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια τα οποία εκτίθενται ρητώς, πράγμα που αποκλείει στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal κατά Autoridade Tributária e Aduaneira*

(Υπόθεση C-16/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκπτωση του φόρου εισροών — Γένεση και έκταση του δικαιώματος εκπτώσεως]

(2018/C 352/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Τα άρθρα 167 και 168 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, καθώς και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στη φορολογική αρχή κράτους μέλους να θεωρεί ότι εταιρία που έχει την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος καθώς και το υποκατάστημά της στο πρώτο εκ των εν λόγω κρατών είναι δύο χωριστοί υποκείμενοι στον φόρο με την αιτιολογία ότι οι οντότητες αυτές διαθέτουν εκάστη αριθμό φορολογικού μητρώου και να αρνείται, για τον λόγο αυτόν, στο υποκατάστημα το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) επί των χρεωστικών σημειωμάτων που εξέδωσε όμιλος οικονομικού σκοπού του οποίου η εν λόγω εταιρία, και όχι το υποκατάστημά της, είναι μέλος.

(¹) ΕΕ C 104 της 3.4.2017.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του
Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VTB Bank (Austria)
AG κατά Finanzmarktaufsichtsbehörde**

(Υπόθεση C-52/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2013/36/ΕΕ — Άρθρα 64, 65 και 67 — Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 — Άρθρο 395, παράγραφοι 1 και 5 — Εποπτεία επί των πιστωτικών ιδρυμάτων — Εποπτικές και κυρωτικές εξουσίες — Όρια για μεγάλα ανοίγματα — Ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα την επιβολή τόκων σε περίπτωση υπερβάσεως των ορίων αυτών — Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 — Άρθρο 48 — Κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και των εθνικών αρχών — Εποπτική διαδικασία η οποία κινήθηκε σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διατάξεις]

(2018/C 352/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VTB Bank (Austria) AG

κατά

Finanzmarktaufsichtsbehörde

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 64 και το άρθρο 65, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/EK και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK, καθώς και το άρθρο 395, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση υπερβάσεως των ορίων ανοίγματος που προβλέπονται στο άρθρο 395, παράγραφος 1, του κανονισμού 575/2013, επιβάλλονται άνευ ετέρου αντισταθμιστικοί τόκοι σε πιστωτικό ίδρυμα, ακόμη και αν το ίδρυμα αυτό πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 395, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, υπό τις οποίες παρέχεται σε πιστωτικό ίδρυμα η δυνατότητα να υπερβεί τα εν λόγω όρια.

- 2) Το άρθρο 48, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ), έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι προληπτική εποπτική διαδικασία έχει κινηθεί σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διατάξεις, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ούτε όταν το πιστωτικό ίδρυμα γνωστοποιεί στην εθνική εποπτική αρχή την υπέρβαση των ορίων του άρθρου 395, παράγραφος 1, του κανονισμού 575/2013 ούτε όταν η αρχή αυτή έχει ήδη εκδώσει απόφαση στο πλαίσιο παράλληλης διαδικασίας η οποία αφορά παρόμοιες παραβάσεις.

(¹) ΕΕ C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Château du Grand Bois SCI κατά Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Υπόθεση C-59/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Αμπελοοινική αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) 555/2008 — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων — Απροειδοποίητοι επιτόπιοι έλεγχοι — Αρμοδιότητες των ελεγκτών υπαλλήλων — Δυνατότητα των ελεγκτών να εισέρχονται σε γεωργική εκμετάλλευση χωρίς τη συναίνεση του φορέα της εκμεταλλεύσεως]

(2018/C 352/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Château du Grand Bois SCI

κατά

Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Διατακτικό

Τα άρθρα 76, 78 και 81 του κανονισμού (ΕΚ) 555/2008 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τα προγράμματα στηρίξεως, τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, το δυναμικό παραγωγής και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στους υπαλλήλους που διενεργούν επιτόπιο έλεγχο να εισέλθουν σε γεωργική εκμετάλλευση χωρίς τη συναίνεση του φορέα της εκμεταλλεύσεως.

(¹) ΕΕ C 112 της 10.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17) κατά Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-61/17, C-62/17 και C-72/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο — Έννοια του όρου «επιχείρηση που ελέγχει τον εργοδότη» — Διαδικασία διαβουλεύσεως με τους εργαζομένους — Βάρος αποδείξεως)

(2018/C 352/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17)

κατά

Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, έχει την έννοια ότι ο όρος «επιχείρηση που ελέγχει τον εργοδότη» αφορά κάθε επιχείρηση που είναι συνδεδεμένη με τον εργοδότη μέσω σχέσεων συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο του τελευταίου ή μέσω άλλων εννόμων σχέσεων που της παρέχουν τη δυνατότητα να ασκεί καθοριστική επιρροή στα όργανα λήψεως αποφάσεων του εργοδότη και να τον υποχρεώνει στον σχεδιασμό ή στην πραγματοποίηση ομαδικών απολύσεων.

(¹) EE C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) κατά Hubert Clergeau κ.λπ.

(Υπόθεση C-115/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1964/82 — Ψευδείς δηλώσεις ή τεχνάσματα με σκοπό την είσπραξη ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή για ορισμένα αποστεωμένα βόεια κρέατα — Τροποποίηση του κανονισμού 1964/82 με την οποία επεκτείνεται το ευεργέτημα των ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή — Αρχή της αναδρομικότητας του επεικέστερου ποινικού νόμου — Άρθρο 49, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2018/C 352/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

κατά

Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

Διατακτικό

Η αρχή της αναδρομικότητας του επεικέστερου ποινικού νόμου την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 49, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντίκειται στην καταδίκη ορισμένου προσώπου επειδή εισέπραξε αχρεωστήτως ειδικές επιστροφές κατά την εξαγωγή προβλεπόμενες από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1964/82 της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1982, περί θεσπίσεως των όρων χορηγήσεως ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή για ορισμένα αποστεωμένα βόεια κρέατα, μέσω τεχνασμάτων ή ψευδών δηλώσεων σχετικά με τη φύση των εμπορευμάτων για τα οποία ζητήθηκαν οι επιστροφές, καίτοι, κατόπιν τροποποιήσεως του κανονισμού αυτού που επήλθε σε χρόνο μεταγενέστερο των πράξεων για τις οποίες απαγγέλθηκε κατηγορία, τα εμπορεύματα τα οποία εξήγαγε το πρόσωπο αυτό κατέστησαν επιλέξιμα για τις ως άνω επιστροφές.

(¹) EE C 178 της 6.6.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Administratīvā rajona tiesa κατά Ministru kabinets

(Υπόθεση C-120/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης — Κανονισμός (ΕΚ) 1257/1999 — Άρθρα 10 έως 12 — Ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τη μεταβίβαση της ενίσχυσης για πρόωρη συνταξιοδότηση μέσω κληρονομικής διαδοχής — Νομοθεσία εγκριθείσα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Μεταγενέστερη αλλαγή θέσης — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης]

(2018/C 352/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Satversmes tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Administratīvā rajona tiesa

κατά

Ministru kabinets

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 10 έως 12 του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν, στο πλαίσιο της εφαρμογής των άρθρων αυτών, στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα που καθιστούν δυνατή τη μεταβίβαση, μέσω κληρονομικής διαδοχής, ενίσχυσης για πρόωρη συνταξιοδότηση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη.
- 2) Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχει την έννοια ότι εθνικός κανόνας δικαίου όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη, ο οποίος προέβλεπε τη μεταβίβαση, μέσω κληρονομικής διαδοχής, ενίσχυσης για πρόωρη συνταξιοδότηση και ο οποίος εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως σύμφωνος με τον κανονισμό 1257/1999, δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στους κληρονόμους των γεωργών που έλαβαν την ενίσχυση αυτή και, επιπλέον, συμπέρασμα όπως το μνημονεύμενο στα πρακτικά της συνεδρίασης της επιτροπής αγροτικής ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2011, κατά το οποίο η εν λόγω ενίσχυση δεν μπορεί να μεταβιβαστεί μέσω κληρονομικής διαδοχής, δεν ήρε τη δικαιολογημένη αυτή εμπιστοσύνη.

⁽¹⁾ EE C 168 της 29.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — David Smith κατά Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

(Υπόθεση C-122/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Τρίτη οδηγία 90/232/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Ευθύνη για σωματικές βλάβες που προκαλούνται σε όλους τους επιβάτες πλην του οδηγού — Υποχρεωτική ασφάλιση — Άμεσο αποτέλεσμα των οδηγιών — Υποχρέωση μη εφαρμογής εθνικής ρυθμίσεως αντιβαίνουσας σε οδηγία — Μη εφαρμογή συμβατικής ρήτρας αντιβαίνουσας σε οδηγία]

(2018/C 352/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

David Smith

κατά

Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης, ειδικότερα δε το άρθρο 288 ΣΛΕΕ, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται διαφοράς μεταξύ ιδιωτών και δεν δύναται να προβεί σε ερμηνεία των διατάξεων του εθνικού δικαίου που αντιβαίνουν στις διατάξεις οδηγίας οι οποίες πληρούν όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την παραγωγή άμεσου αποτελέσματος σύμφωνη προς τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας δεν υποχρεούται, αποκλειστικώς βάσει του δικαίου της Ένωσης, να αφήσει ανεφάρμοστες τις διατάξεις του εθνικού δικαίου καθώς και συμβατική ρήτρα που περιέχεται, σύμφωνα με τις ως άνω εθνικές διατάξεις, σε ασφαλιστήρια σύμβαση.

Σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο διάδικος που θίγεται από το γεγονός ότι το εθνικό δίκαιο δεν είναι σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης, ή το πρόσωπο που υπεισήλθε στα δικαιώματα του διαδίκου αυτού, μπορεί, πάντως, να επικαλεστεί τη νομολογία που διατυπώθηκε με την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1991, Francovich κ.λπ. (C-6/90 και C-9/90, EU:C:1991:428), προκειμένου η ζημία την οποία υπέστη να αποκατασταθεί, ενδεχομένως, από το κράτος μέλος.

(¹) EE C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nefiye Yön κατά Landeshauptstadt Stuttgart

(Υπόθεση C-123/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 2/76 — Άρθρο 7 — Ρήτρα «standstill» — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου — Απαίτηση θεωρήσεως για την είσοδο στην επικράτεια κράτους μέλους)

(2018/C 352/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nefiye Yön

κατά

Landeshauptstadt Stuttgart

παρισταμένων των: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της αποφάσεως 2/76, της 20ής Δεκεμβρίου 1976, η οποία ελήφθη από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπεγράφη στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από την Τουρκική Δημοκρατία, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι μέτρο εθνικής νομοθεσίας, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο εισήχθη κατά την περίοδο μεταξύ της 20ής Δεκεμβρίου 1976 και της 30ής Νοεμβρίου 1980 και εξαρτά τη χορήγηση άδειας διαμονής, λόγω οικογενειακής επανενώσεως, σε υπηκόους τρίτου κράτους που είναι μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ο οποίος διαμένει νομίμως στο οικείο κράτος μέλος από τη λήψη εκ μέρους των υπηκόων αυτών, πριν από την είσοδο στην εθνική επικράτεια, θεωρήσεως ενόψει της εν λόγω επανενώσεως συνιστά «νέο περιορισμό» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Τέτοιο μέτρο μπορεί ωστόσο να δικαιολογείται για λόγους που αφορούν τον αποτελεσματικό έλεγχο της μεταναστεύσεως και τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, αλλά μπορεί να επιτραπεί μόνον εφόσον ο τρόπος εφαρμογής του δεν βαίνει πέραν του ορίου που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, πράγμα το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 318 της 25.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Nordrhein-Westfalen κατά Dirk Renckhoff

(Υπόθεση C-161/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Κοινωνία της πληροφορίας — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Έννοια — Διάθεση μέσω ιστότοπου, χωρίς τη συναίνεση του κατόχου του δικαιώματος του δημιουργού, φωτογραφίας προηγουμένως δημοσιευθείσας χωρίς περιορισμούς και με την άδεια του εν λόγω κατόχου μέσω άλλου ιστότοπου — Νέο κοινό)

(2018/C 352/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Land Nordrhein-Westfalen

κατά

Dirk Renckhoff

Διατακτικό

Ο όρος «παρουσίαση στο κοινό», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι καλύπτει την ανάρτηση σε ιστότοπο φωτογραφίας προηγουμένως δημοσιευθείσας σε άλλον ιστότοπο χωρίς περιορισμούς εμποδίζοντας την τηλεφόρτωσή της και με την άδεια του κατόχου του δικαιώματος του δημιουργού.

(¹) EE C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hochtief AG κατά Budapest Főváros Önkormányzata

(Υπόθεση C-300/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγών — Οδηγία 89/665/ΕΚ — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 2, παράγραφος 6 — Εθνική νομοθεσία η οποία εξαρτά το παραδεκτό αγωγής αποζημιώσεως από την προηγούμενη διαπίστωση κατά τρόπο απρόσβλητο του παράνομου χαρακτήρα της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής που προκάλεσε την προβαλλόμενη ζημία — Προσφυγή ακυρώσεως — Προκαταρκτική διαδικασία προσφυγής ενώπιον τμήματος προσφυγών — Δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών — Εθνική νομοθεσία αποκλείουσα την επίκληση λόγων που δεν έχουν προβληθεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας)

(2018/C 352/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hochtief AG

κατά

Budapest Főváros Önkormányzata

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 6, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική δικονομική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά τη δυνατότητα ασκήσεως οποιασδήποτε αξιώσεως αστικού δικαίου, σε περίπτωση παραβάσεως των κανόνων που διέπουν τις δημόσιες συμβάσεις και την ανάθεση αυτών, από την προϋπόθεση να έχει αναγνωρισθεί κατά τρόπο απρόσβλητο η παράβαση του κανόνα από τμήμα προσφυγών δημοσίων συμβάσεων ή από δικαστήριο επιλαμβανόμενο προσφυγής κατά της αποφάσεως του εν λόγω τμήματος προσφυγών.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 89/665, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως, δεν αντιτίθεται σε κανόνα του εθνικού δικονομικού δικαίου, όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη, που περιορίζει τον δικαστικό έλεγχο των αποφάσεων οι οποίες εκδίδονται από τμήμα προσφυγών, αρμόδιο για τον έλεγχο σε πρώτο βαθμό των αποφάσεων που λαμβάνονται από τις αναθέτουσες αρχές στο πλαίσιο των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, στην εξέταση των λόγων και μόνον που προβλήθηκαν ενώπιον του τμήματος αυτού προσφυγών.

⁽¹⁾ EE C 269 της 14.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gerhard Prenninger κ.λπ. κατά Oberösterreichische Landesregierung

(Υπόθεση C-329/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Παράρτημα II — Σημείο 1, στοιχείο δ' — Έννοια της «αποδασώσεως με σκοπό άλλη μορφή χρήσεων γης» — Διάνοξη διαδρόμου σε σχέση με την κατασκευή και τη λειτουργία μιας εναέριας γραμμής μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας)

(2018/C 352/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gerhard Prenninger, Karl Helmberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehberg

κατά

Oberösterreichische Landesregierung

παρισταμένης της: Netz Oberösterreich GmbH

Διατακτικό

Το σημείο 1, στοιχείο δ', του παραρτήματος II της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, έχει την έννοια ότι συνιστά «αποδάσωση με σκοπό άλλη μορφή χρήσεων γης», όπως ο όρος χρησιμοποιείται στη διάταξη αυτή, η διάνοξη διαδρόμων με σκοπό την κατασκευή και τη λειτουργία εναέριας γραμμής μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την προβλεπόμενη από τον νόμο διάρκεια υπάρξεώς της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 318 της 25.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tartu Halduskohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Argo Kalda Mardi talu κατά Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Υπόθεση C-435/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή γεωργική πολιτική — Άμεσες ενισχύσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 — Άρθρα 93 και 94 — Παράρτημα II — Πολλαπλή συμμόρφωση — Γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση — Στοιχειώδεις απαιτήσεις — Εφαρμογή από τα κράτη μέλη — Υποχρέωση διατήρησης των «ταφικών μνημείων της πολιτιστικής κληρονομιάς» — Περιεχόμενο]

(2018/C 352/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tartu Halduskohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Argo Kalda Mardi talu

κατά

Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 93, παράγραφος 1, το άρθρο 94 και το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος να επιβάλλει, ως πρότυπο για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση περί της οποίας κάνει λόγο το ως άνω παράρτημα II, την υποχρέωση διατήρησης σε συγκεκριμένη γεωργική έκταση χώρων ταφής οριοθετημένων με λίθους, των οποίων η μετακίνηση συνεπάγεται παράβαση του προτύπου αυτού, και, ως εκ τούτου, μείωση των ενισχύσεων που οφείλονται στον ενδιαφερόμενο γεωργό.
- 2) Το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο α', το άρθρο 91, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 93, παράγραφος 1, και το άρθρο 94 του κανονισμού 1306/2013, καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ε', του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι οι υποχρεώσεις σχετικά με την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός 1306/2013, πρέπει να τηρούνται ως προς το σύνολο της γεωργικής εκμετάλλευσης και όχι μόνον ως προς τη γεωργική έκταση για την οποία έχει συγκεκριμένα ζητηθεί ενίσχυση.

(¹) ΕΕ C 338 της 9.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Riigikohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Viking Motors AS κ.λπ. κατά Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Υπόθεση C-475/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 401 — Εθνικοί φόροι που έχουν τον χαρακτήρα φόρων κύκλου εργασιών — Απαγόρευση — Έννοια του «φόρου κύκλου εργασιών» — Τοπικός φόρος επί των πωλήσεων — Ουσιώδη χαρακτηριστικά του ΦΠΑ — Δεν υφίστανται]

(2018/C 352/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Viking Motors AS, TKM Beauty Eesti OÜ, TKM King AS, Kaubamaja AS, Selver AS

κατά

Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Διατακτικό

Το άρθρο 401 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στη διατήρηση σε ισχύ ή στην επιβολή φόρου όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης φόρος επί των πωλήσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verbraucherzentrale Berlin eV κατά Unimatic Vertriebs GmbH

(Υπόθεση C-485/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Άρθρο 2, σημείο 9 — Έννοια του «εμπορικού καταστήματος» — Κριτήρια — Σύμβαση πώλησεως συναφθείσα στο εκθεσιακό περίπτερο που διατηρεί έμπορος σε εμπορική έκθεση)

(2018/C 352/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verbraucherzentrale Berlin eV

κατά

Unimatic Vertriebs GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 9, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εκθεσιακό περίπτερο όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο διατηρεί έμπορος σε εμπορική έκθεση και στο οποίο αυτός ασκεί τις δραστηριότητές του για μερικές ημέρες ετησίως, αποτελεί «εμπορικό κατάστημα», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον, υπό το πρίσμα του συνόλου των πραγματικών περιστάσεων που πλαισιώνουν τις δραστηριότητες αυτές, και ιδίως του τρόπου που εμφανίζεται το ως άνω εκθεσιακό περίπτερο και των πληροφοριών που παρέχονται στους χώρους της ίδιας της εκθέσεως, ένας καταναλωτής που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι ο εν λόγω έμπορος ασκεί τις δραστηριότητές του στο ως άνω εκθεσιακό περίπτερο και απευθύνεται στον εν λόγω καταναλωτή προκειμένου να συνάψουν σύμβαση, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 392 της 20.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tallina Ringkonnakohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. κατά Deepak Mehta

(Υπόθεση C-521/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Οδηγία 2004/48/EK — Άρθρο 4 — Ενεργητική νομιμοποίηση οργανισμού συλλογικής εκπροσώπησης δικαιούχων σημάτων — Οδηγία 2000/31/EK — Άρθρα 12 έως 14 — Ευθύνη παρόχου υπηρεσιών εκμίσθωσης και καταχώρισης διευθύνσεων IP που καθιστούν δυνατή την ανώνυμη χρήση ονομάτων τομέα και ιστοτόπων)

(2018/C 352/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallina Ringkonnakohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

κατά

Deepak Mehta

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να αναγνωρίζουν σε οργανισμό συλλογικής εκπροσώπησης δικαιούχων σημάτων, όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης, το δικαίωμα να ζητεί, ιδίω ονόματι, την εφαρμογή των προβλεπόμενων στην οδηγία αυτή μέτρων αποκατάστασης με σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων αυτών καθώς και να προσφεύγει στη δικαιοσύνη, ιδίω ονόματι, προβάλλοντας τα εν λόγω δικαιώματα, υπό την προϋπόθεση ότι ο οργανισμός αυτός έχει, κατά την εθνική νομοθεσία, άμεσο συμφέρον προς προάσπιση των εν λόγω δικαιωμάτων και η νομοθεσία αυτή του αναγνωρίζει, προς τούτο, την ικανότητα διαδίκου, καταστάσεις τις οποίες εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Τα άρθρα 12 έως 14 της οδηγίας 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), έχουν την έννοια ότι οι προβλεπόμενοι σε αυτά περιορισμοί της ευθύνης εφαρμόζονται σε πάροχο, όπως αυτός της κύριας δίκης, ο οποίος παρέχει υπηρεσία εκμίσθωσης και καταχώρισης διευθύνσεων IP που καθιστά δυνατή την ανώνυμη χρήση ονομάτων τομέα διαδικτύου, υπό την προϋπόθεση ότι η υπηρεσία αυτή εμπίπτει σε μία από τις προβλεπόμενες στα εν λόγω άρθρα κατηγορίες υπηρεσιών και πληροί όλες τις σχετικές προϋποθέσεις, στον βαθμό που, αφενός, η δραστηριότητα ενός τέτοιου παρόχου έχει χαρακτήρα αμιγώς τεχνικό, αυτόματο και παθητικό, γεγονός που συνεπάγεται ότι ο πάροχος ούτε γνωρίζει ούτε ελέγχει τις πληροφορίες που μεταδίδονται ή αποθηκεύονται από τους πελάτες του, και, αφετέρου, ο πάροχος δεν έχει ενεργό ρόλο παρέχοντας τη δυνατότητα στους πελάτες του να βελτιστοποιήσουν τη δραστηριότητα διαδικτυακής πώλησης που ασκούν, καταστάσεις τις οποίες εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 382 της 13.11.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Gennaro Cafaro κατά DQ

(Υπόθεση C-396/18)

(2018/C 352/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: Gennaro Cafaro

Αναιρεσίβλητη: DQ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει η εθνική ρύθμιση που περιέχεται στην πρωτοπυργική απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, η οποία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 748, τρίτο εδάφιο, του κώδικα ναυσιπλοΐας και αεροπλοΐας, περιλαμβάνει κανονισμό σχετικά με τα όρια απασχόλησής του ιπτάμενου προσωπικού της CAI Spa, και ειδικότερα προβλέπει την αυτόματη λύση της σχέσεως εργασίας με τη συμπλήρωση του 60ού έτους ηλικίας, στον κανονισμό 1178/2011 ⁽¹⁾ κατά το μέρος που αυτός καθορίζει στο 65ο έτος της ηλικίας το όριο για την απασχόληση των χειριστών αεροσκαφών στις εμπορικές αερομεταφορές, και, μπορεί ο τελευταίος, αφότου μείνει ανεφάρμοστη η ειδική εθνική ρύθμιση, να εφαρμοστεί εν προκειμένω;
- 2) Επικουρικός, για την περίπτωση που κριθεί ότι ο κανονισμός δεν έχει εφαρμογή *ratione materiae* στην υπό κρίση υπόθεση, αντιβαίνει η προαναφερθείσα εθνική ρύθμιση στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, η οποία προβλέπεται στην οδηγία 2000/78 ⁽²⁾ και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 21, παράγραφος 1), όπως η αρχή αυτή συγκεκριμενοποιείται με την οδηγία 2000/78;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1178/2011 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2011, για τον καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά το ιπτάμενο προσωπικό πολιτικής αεροπορίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 216/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 311, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 26 Ιουνίου 2018 — AW, BV, CU, DT κατά Lietuvos Respublika, atstovaujama Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

(Υπόθεση C-417/18)

(2018/C 352/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: AW, BV, CU, DT

Εναγόμενη: Lietuvos Respublika, atstovaujama Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos [Δημοκρατία της Λιθουανίας, εκπροσωπούμενη από τη Ρυθμιστική Αρχή Τηλεπικοινωνιών της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, το Κέντρο Άμεσης Επεμβάσεως και το Υπουργείο Εσωτερικών της Δημοκρατίας της Λιθουανίας]

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Επιβάλλει το άρθρο 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ ⁽²⁾, την υποχρέωση παροχής πληροφοριών για τη θέση του καλούντος στις περιπτώσεις κλήσεων πραγματοποιούμενων από συσκευές κινητών τηλεφώνων χωρίς κάρτες SIM;
2. Στην περίπτωση που η εθνική νομοθεσία κράτους μέλους παρέχει στους ιδιώτες τη δυνατότητα πραγματοποίησεως κλήσεων στον ευρωπαϊκό αριθμό έκτακτης ανάγκης «112» χωρίς κάρτα SIM, σημαίνει το γεγονός αυτό ότι πρέπει να παρέχονται πληροφορίες για τη θέση του καλούντος σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ;

3. Συνάδουν οι εθνικές νομοθετικές ρυθμίσεις που θεσπίζονται στο σημείο 4.5.4. της διαδικασίας για την πρόσβαση των συνδρομητών και/ή των χρηστών στις υπηρεσίες των αρχών που παρέχουν υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης (ως ίσχυε από τις 11 Νοεμβρίου 2011 έως τις 15 Απριλίου 2016), όπου προβλέπεται μεν, μεταξύ άλλων, ότι οι πάροχοι δημοσίων δικτύων κινητής τηλεφωνίας οφείλουν να παρέχουν πληροφορίες για τη θέση του καλούντος με την ακρίβεια της καλύψεως του σταθμού βάσεως (τομέα) (Cell-ID), αλλά δεν εξειδικεύεται η ελάχιστη ακρίβεια (υπό όρους αποστάσεως) με την οποία οι σταθμοί βάσεως πρέπει να εντοπίζουν τη θέση του καλούντος ή η πυκνότητα (υπό όρους αποστάσεως) στην οποία πρέπει να είναι καταγεγραμμένοι οι σταθμοί βάσεως, με το άρθρο 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK, το οποίο ορίζει ότι οι αρμόδιες κανονιστικές αρχές θεσπίζουν κριτήρια για την ακρίβεια και την αξιοπιστία των παρεχόμενων πληροφοριών σχετικά με τη θέση του καλούντος;
4. Εάν οι απαντήσεις που θα δοθούν στο πρώτο και/ή στο δεύτερο ερώτημα είναι ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να εξασφαλίζουν την παροχή των πληροφοριών για τη θέση του καλούντος δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK, και/ή η απάντηση που θα δοθεί στο τρίτο ερώτημα είναι ότι η εθνική νομοθεσία αντικείμεται στο άρθρο 26, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/22/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK, το οποίο ορίζει ότι οι αρμόδιες κανονιστικές αρχές θεσπίζουν κριτήρια για την ακρίβεια και την αξιοπιστία των παρεχόμενων πληροφοριών για τη θέση του καλούντος, υποχρεούται ο εθνικός δικαστής, όταν καλείται να αποφανθεί επί αιτήματος αποζημιώσεως, να διαπιστώσει ότι υπάρχει άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης και της ζημίας που υπέστησαν οι ιδιώτες ή αρκεί η διαπίστωση ότι υπάρχει έμμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης και της ζημίας που υπέστησαν οι ιδιώτες, όταν, βάσει των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας και/ή της εθνικής νομολογίας, δύναται να θεμελιωθεί ευθύνη ακόμη και εάν διαπιστωθεί η ύπαρξη έμμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των παρανόμων πράξεων και της ζημίας που υπέστησαν οι ιδιώτες;

(¹) Οδηγία 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ 2002, L 108, σ. 51).

(²) Οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/EK για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, της οδηγίας 2002/58/EK σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 για τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (ΕΕ 2009, L 337, σ. 11).

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-430/18)

(2018/C 352/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Scharf, J. Rius, G. von Rintelen)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη έχοντας θεσπίσει, πριν από τις 18 Σεπτεμβρίου 2016, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ανακοινώσει όλες τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 29, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·
- να επιβάλει στο Βασίλειο της Ισπανίας, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ημερήσια χρηματική ποινή 48 919,20 ευρώ, με ισχύ από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως η οποία διαπιστώνει τη μη τήρηση της υποχρεώσεως προς θέσπιση ή, εν πάση περιπτώσει, ανακοίνωση στην Επιτροπή των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2014/92/ΕΕ·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/92/ΕΕ, τα κράτη μέλη όφειλαν να θεσπίσουν και να δημοσιεύσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν μετέφερε πλήρως στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 2014/92/ΕΕ και δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή τα μέτρα μεταφοράς, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Η Επιτροπή προτείνει να επιβληθεί στο Βασίλειο της Ισπανίας, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως, ημερήσια χρηματική ποινή 48 919,20 ευρώ υπολογιζόμενη με γνώμονα τη σοβαρότητα της παραβάσεως, τη διάρκειά της και το αποτρεπτικό αποτέλεσμα λαμβανομένης υπόψη της ικανότητας πληρωμής του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ 2014, L 257, σ. 214.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 2 Ιουλίου 2018 — ML κατά ΟΥ Aktiva Finants

(Υπόθεση C-433/18)

(2018/C 352/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: ML

Αναρρεσίβλητη: ΟΥ Aktiva Finants

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι η διαδικασία παροχής αδείας προς άσκηση ενδίκων μέσων που προβλέπεται από το εθνικό σύστημα ασκήσεως ενδίκων μέσων σύμφωνη με την εγγύηση αποτελεσματικών ενδίκων μέσων κατά το άρθρο 43, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 (¹) για αμφοτέρους τους διαδίκους όταν ασκείται ένδικο μέσο κατά αποφάσεως πρωτοβαθμίου δικαστηρίου που αφορά την αναγνώριση ή εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως σύμφωνα με τον κανονισμό 44/2001;
- 2) Πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με μια διαδικασία αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας (εκατέρωθεν ακροάσεως) υπό την έννοια του άρθρου 43, παράγραφος 3, του κανονισμού 44/2001 στη διαδικασία παροχής αδείας προς άσκηση ενδίκων μέσων [σελ. του πρωτοτύπου 13] όταν δεν έχει εκφράσει την άποψή του ο εφεσίβλητος επί του ασκηθέντος ενδίκου μέσου πριν την απόφαση για παροχή αδείας προς άσκηση του; Πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές όταν έχει εκφράσει τη γνώμη του ο εφεσίβλητος πριν την απόφαση για παροχή αδείας προς άσκηση του ενδίκου μέσου;
- 3) Έχει σημασία για την ερμηνεία το γεγονός ότι το ένδικο μέσο δύναται να ασκηθεί όχι μόνο από τον διάδικο που ζήτησε την εκτέλεση και του οποίου η αίτηση απορρίφθηκε, αλλά και από τον διάδικο κατά του οποίου ζητήθηκε η εκτέλεση, αν η αίτηση αυτή έγινε δεκτή;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 29 Ιουνίου 2018 — Otis Gesellschaft m.b.H. κ.λπ. κατά Land Oberösterreich κ.λπ.

(Υπόθεση C-435/18)

(2018/C 352/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσες: Otis Gesellschaft m.b.H., Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone Aktiengesellschaft, ThyssenKrupp Aufzüge Gesellschaft m.b.H.

Ανααιρεσίβλητοι: Land Oberösterreich, Gemeinnützige Wohnungsgenossenschaft «Lebensräume» eingetragene Gen.m.b.H., EBS Wohnungsgesellschaft mbH, WAG Wohnungsanlagen Gesellschaft m.b.H., WSG Gemeinnützige Wohn- und Siedlergemeinschaft reg.Gen.m.b.H., Neue Heimat Oberösterreich Gemeinnützige Wohnungs- und SiedlungsgesmbH, BRW Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft «Baureform Wohnstätte» eingetragene Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft «Familie» eingetragene Gen.m.b.H., VLW Vereinigte Linzer Wohnungsgenossenschaften Gemeinnützige GmbH, Gemeinnützige Steyrer Wohn- und Siedlungs Genossenschaft «Styria» reg.Gen.m.b.H., Innviertler Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft reg.Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft der Stadt Steyr GmbH, Gemeinnützige Industrie-Wohnungsaktiengesellschaft, Gemeinnützige Siedlungsgesellschaft m.b.H. für den Bezirk Vöcklabruck, GEWOG Neues Heim Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft m.b.H.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 85 ΣΕΚ, το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, για τη διαφύλαξη της πλήρους αποτελεσματικότητας των διατάξεων αυτών και της πρακτικής αποτελεσματικότητας της απαγορεύσεως που απορρέει από τις διατάξεις αυτές, απαιτείται να μπορούν να ζητήσουν αποκατάσταση της ζημίας από τους μετέχοντες σε σύμπραξη και τα πρόσωπα εκείνα τα οποία δεν δραστηριοποιούνται ως προμηθευτές ή καταναλωτές στη σχετική, από άποψη προϊόντων και από γεωγραφική άποψη, αγορά που επηρεάζεται από τη σύμπραξη, αλλά παρέχουν ως επιδοτούντες, στο πλαίσιο νομοθετικών διατάξεων, δάνεια με ευνοϊκούς όρους στους αγοραστές των προϊόντων που προσφέρονται στην αγορά που επηρεάζεται από τη σύμπραξη και των οποίων η ζημία έγκειται στο ότι το ποσό του δανείου που χορηγήθηκε ως ποσοστό του κόστους του προϊόντος ήταν υψηλότερο απ' ό,τι θα ήταν χωρίς τη σύναψη συμφωνίας συμπράξεως και λόγω του γεγονότος αυτού δεν μπόρεσαν να επενδύσουν επικερδώς τα εν λόγω ποσά;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Linköping (Σουηδία) στις 12 Ιουλίου 2018 — Baltic Cable AB κατά Energimarknadsinspektionen

(Υπόθεση C-454/18)

(2018/C 352/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Linköping

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Baltic Cable AB

Καθής: Energimarknadsinspektionen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι το άρθρο 16, παράγραφος 6, του κανονισμού [714/2009] ⁽¹⁾ εφαρμόσιμο σε όλες τις περιπτώσεις όπου εισπράττονται έσοδα από τον επιμερισμό διασυνδέσεως, ανεξαρτήτως των λοιπών περιστάσεων, ή είναι εφαρμόσιμο μόνο σε περίπτωση που το πρόσωπο το οποίο εισπράττει τα έσοδα είναι διαχειριστής συστήματος μεταφοράς, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της οδηγίας για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας;
- 2) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ότι το άρθρο 16, παράγραφος 6, του κανονισμού [714/2009] έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς, αποτελεί διαχειριστή συστήματος μεταφοράς μια επιχείρηση η οποία είναι απλώς υπεύθυνη για τη λειτουργία γραμμής διασυνδέσεως;
- 3) Εάν η απάντηση στο πρώτο ή το δεύτερο ερώτημα είναι ότι το άρθρο 16, παράγραφος 6, του κανονισμού [714/2009] έχει εφαρμογή στην περίπτωση επιχειρήσεως που είναι απλώς υπεύθυνη για τη λειτουργία γραμμής διασυνδέσεως, μπορούν τα έξοδα τα οποία σχετίζονται με τη λειτουργία και τη συντήρηση γραμμής διασυνδέσεως να θεωρηθούν ως επενδύσεις δικτύου για τη διατήρηση ή την αύξηση των δυνατοτήτων διασυνδέσεως, κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 6, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β';
- 4) Εάν η απάντηση στο πρώτο ή το δεύτερο ερώτημα είναι ότι το άρθρο 16, παράγραφος 6, του κανονισμού [714/2009] έχει εφαρμογή στην περίπτωση επιχειρήσεως υπεύθυνης απλώς για τη λειτουργία γραμμής διασυνδέσεως, μπορεί η ρυθμιστική αρχή, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, να εγκρίνει τη χρήση των εσόδων που πραγματοποιεί από τον επιμερισμό διασυνδέσεως μια τέτοια επιχείρηση, η οποία διαθέτει μεθοδολογία καθορισμού τιμολογίων δικτύου, αλλά δεν έχει πελάτες διενεργούντες άμεσες πληρωμές με χρεώσεις δικτύου (τιμολόγια) υποκείμενες σε μείωση, ώστε να της επιτρέψει να τα χρησιμοποιήσει για την επίτευξη κέρδους ή, εάν η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι αρνητική, για τη λειτουργία και τη συντήρηση;
- 5) Εάν η απάντηση στο πρώτο ή το δεύτερο ερώτημα είναι ότι το άρθρο 16, παράγραφος 6, του κανονισμού [714/2009] έχει εφαρμογή στην περίπτωση επιχειρήσεως που είναι απλώς υπεύθυνη για τη λειτουργία γραμμής διασυνδέσεως, και η απάντηση στο τρίτο και το τέταρτο ερώτημα είναι ότι η επιχείρηση δεν επιτρέπεται να κάνει χρήση των εσόδων που προέρχονται από τον επιμερισμό διασυνδέσεως ούτε για τη λειτουργία ή τη συντήρηση ούτε για την επίτευξη κέρδους, ή ότι η επιχείρηση επιτρέπεται να κάνει χρήση των εσόδων που προέρχονται από τον επιμερισμό διασυνδέσεως για τη λειτουργία ή τη συντήρηση αλλά όχι για την επίτευξη κέρδους, είναι η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 6, του κανονισμού [714/2009] στην περίπτωση επιχειρήσεως υπεύθυνης απλώς για τη λειτουργία γραμμής διασυνδέσεως αντίθετη προς την κατοχυρωμένη, στο δίκαιο της Ένωσης, αρχή της αναλογικότητας ή προς οποιαδήποτε άλλη ισχύουσα αρχή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1228/2003 (ΕΕ 2009, L 211, σ. 15).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) στις
17 Ιουλίου 2018 — Ποινική δίκη κατά του ΕΡ**

(Υπόθεση C-467/18)

(2018/C 352/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Lukovit

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΕΡ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει η παρούσα διαδικασία επιβολής υποχρεωτικών μέτρων ιατρικής θεραπείας, που συνιστούν ένα είδος κρατικού καταναγκασμού σε βάρος ατόμων τα οποία κατά τις διαπιστώσεις της εισαγγελίας έχουν τελέσει πράξη επικίνδυνη για το κοινωνικό σύνολο, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2012/13/ΕΕ ⁽¹⁾ σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και της οδηγίας 2013/48/ΕΕ ⁽²⁾ σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας;
- 2) Αποτελούν οι βουλγαρικές δικονομικές διατάξεις οι οποίες ρυθμίζουν την ειδική διαδικασία επιβολής υποχρεωτικών μέτρων ιατρικής θεραπείας σύμφωνα με τα άρθρα 427 επ. του ΝΡΚ (Nakazatelno-protsesualen kodeks, βουλγαρικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας) και βάσει των οποίων το δικαστήριο δεν έχει την αρμοδιότητα να αναπέμψει την υπόθεση στην εισαγγελία και να της αναθέσει να διορθώσει τα ουσιώδη διαδικαστικά σφάλματα που διαπράχθηκαν στο πλαίσιο της προδικασίας, παρά δύναται μόνο να δεχθεί την αίτηση επιβολής αναγκαστικών μέτρων ιατρικής θεραπείας ή να την απορρίψει, αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα υπό την έννοια του άρθρου 12 της οδηγίας 2013/48/ΕΕ και του άρθρου 8 της οδηγίας 2012/13/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εγγυάται το δικαίωμα του ατόμου να προσβάλει ενώπιον δικαστηρίου κάθε πράξη που τυχόν θίγει τα δικαιώματά του στο πλαίσιο της προδικασίας;
- 3) Εφαρμόζονται η οδηγία 2012/13/ΕΕ και η οδηγία 2013/48/ΕΕ σε ποινικές (σε επίπεδο προδικασίας) διαδικασίες όταν το εθνικό δίκαιο, ήτοι ο Nakazatelno-protsesualen kodeks (ΚΠοινΔ), δεν γνωρίζει τη νομική έννοια του «υπόπτου» και η εισαγγελία δεν θεωρεί το εμπλεκόμενο άτομο επισήμως ως κατηγορούμενο στο πλαίσιο της προδικασίας, διότι θεωρεί ότι η ανθρωποκτονία που αποτελεί αντικείμενο των σχετικών ερευνών διαπράχθηκε από το ως άνω άτομο σε κατάσταση ανικανότητας προς καταλογισμό και για τον λόγο αυτόν αναστέλλει την ποινική διαδικασία, χωρίς να ενημερώσει σχετικά το εν λόγω άτομο, και ζητεί από το δικαστήριο να διατάξει αναγκαστικά μέτρα ιατρικής θεραπείας σε βάρος του ατόμου αυτού;
- 4) Θεωρείται το άτομο για το οποίο ζητήθηκε η ακούσια νοσηλεία ως «υπόπτο» υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ και του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/48/ΕΕ εάν ένας αστυνομικός υπάλληλος, κατά την πρώτη του επίσκεψη στον τόπο του εγκλήματος και κατά τις αρχικές πράξεις έρευνας στο διαμέρισμα του θύματος και του υιού του, αφού εντόπισε ίχνη αίματος στο σώμα του δεύτερου, ερώτησε το εν λόγω άτομο για τους λόγους της ανθρωποκτονίας της μητέρας του και της μεταφοράς της σορού της στον δρόμο και μετά την απάντηση στις ερωτήσεις αυτές του έβαλε χειροπέδες; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής, πρέπει να δοθεί στο ως άνω άτομο ήδη σε αυτό το χρονικό σημείο ενημέρωση κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ και πώς πρέπει σε μια τέτοια περίπτωση να ληφθούν υπόψη κατά την ενημέρωση οι ειδικές ανάγκες του ατόμου σύμφωνα με την παράγραφο 2 εάν ήταν γνωστό στον αστυνομικό υπάλληλο ότι το άτομο αυτό πάσχει από ψυχική διαταραχή;
- 5) Είναι συμβατές με το άρθρο 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 ⁽³⁾ για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας εθνικές διατάξεις όπως οι προκειμένες, που επιτρέπουν στην πράξη τη στέρηση της ελευθερίας μέσω ακούσιας νοσηλείας σε ψυχιατρικό νοσοκομείο σε διαδικασία βάσει του Zakon za zdraveto (νόμου περί υγείας) (προληπτικό μέτρο καταναγκασμού που διατάσσεται όταν αποδεικνύεται ότι το εμπλεκόμενο άτομο πάσχει από ψυχική ασθένεια και υπάρχει κίνδυνος τελέσεως αξιόποινης πράξεως από αυτό, όχι όμως λόγω αξιόποινης πράξεως που έχει ήδη διαπραχθεί), όταν ο πραγματικός λόγος για την κίνηση της διαδικασίας είναι η πράξη λόγω της οποίας κινήθηκε ποινική διαδικασία κατά του ατόμου που εισάγεται για νοσηλεία και παρακάμπτεται με τον τρόπο αυτό σε περίπτωση συλλήψεως το δικαίωμα στη χρηστή απονομή δικαιοσύνης (δικαίωμα για δίκαιη δίκη), διαδικασία η οποία πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 4, της ΕΣΔΑ, δηλαδή να είναι διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας το αρμόδιο δικαστήριο έχει την εξουσία να ελέγξει τόσο την τήρηση των διαδικαστικών κανόνων όσο και την υποψία που δικαιολογεί τη σύλληψη, καθώς και τη νομιμότητα του σκοπού που επιδιώκεται με το μέτρο αυτό, όπως υποχρεούται το δικαστήριο να ενεργήσει όταν το εμπλεκόμενο άτομο έχει συλληφθεί με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Nakazatelno-protsesualen kodeks (ΚΠοινΔ);
- 6) Περιλαμβάνει η έννοια του τεκμηρίου αθωότητας κατά το άρθρο 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 και το τεκμήριο ότι άτομα ανίκανα προς καταλογισμό δεν έχουν τελέσει την πράξη που συνιστά κίνδυνο για το κοινωνικό σύνολο και τους προσάπτεται από την εισαγγελία εφόσον δεν έχει αποδειχθεί το αντίθετο σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες (πράγμα το οποίο στην ποινική διαδικασία προϋποθέτει διασφάλιση των δικαιωμάτων υπερασπίσεως);
- 7) Μπορεί να θεωρηθεί ότι εθνικές διατάξεις που προβλέπουν διάφορες αρμοδιότητες του δικάζοντος δικαστηρίου σε σχέση με τον αυτεπάγγελτο έλεγχο νομιμότητας της προδικασίας, ανεξαρτήτως αν:

- 1) το δικαστήριο εξετάζει το κατηγορητήριο της εισαγγελίας στο οποίο προβάλλεται ότι ένα ψυχικώς υγιές άτομο διέπραξε ανθρωποκτονία (άρθρο 249, παράγραφος 1, σε συνδυασμό την παράγραφο 4, του NPK), ή 2) το δικαστήριο εξετάζει αίτηση της εισαγγελίας στην οποία εκτίθεται ότι το εμπλεκόμενο άτομο διέπραξε ανθρωποκτονία, αλλά η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται λόγω της ψυχικής διαταραχής του δράστη, και με την οποία ζητείται να διατάξει το αρμόδιο δικαστήριο κρατικό καταναγκασμό για σκοπούς νοσηλείας, εγγυώνται στα ευάλωτα άτομα ένα αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα, όπως ορίζεται στο άρθρο 13, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, της οδηγίας 2013/48/ΕΕ και στο άρθρο 8, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ, και [μπορεί να θεωρηθεί] ότι είναι συμβατές με την αρχή της απαγορεύσεως διακρίσεων κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του Χάρτη οι διάφορες αρμοδιότητες του δικαστηρίου που εξαρτώνται από το είδος της διαδικασίας, πράγμα το οποίο με τη σειρά του καθορίζεται από το αν το άτομο που χαρακτηρίζεται ως δράστης είναι ψυχικώς υγιές, ώστε να είναι ικανό προς καταλογισμό από άποψη ποινικού δικαίου;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ 2012, L 142, σ. 1).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ 2013, L 294, σ. 1).
- ⁽³⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016, L 65, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία)
στις 23 Ιουλίου 2018 — PannonHitel Pénzügyi Zrt. κατά WizzAir Hungary Légitársaság Kft.**

(Υπόθεση C-476/18)

(2018/C 352/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Εναγόμενη: WizzAir Hungary Légitársaság Kft.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 5 έως 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (στο εξής: κανονισμός) ⁽¹⁾, να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι οι επιβάτες που επηρεάζονται από μεταβολή του προγράμματος πτήσεων δύνανται, όσον αφορά την εφαρμογή του δικαιώματος αποζημίωσης, να εξομοιώνονται με τους επιβάτες των πτήσεων που ματαιώνονται και ότι, ως εκ τούτου, δύνανται να επικαλούνται το προβλεπόμενο στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού δικαίωμα αποζημίωσης, όταν ο αερομεταφορέας ενημέρωσε τους επιβάτες για την μεταβολή του προγράμματος πτήσεων την προηγούμενη ημέρα της προγραμματισμένης ημερομηνίας αναχώρησης κατά το αρχικό πρόγραμμα και, ως συνέπεια της μεταβολής του προγράμματος, οι επιβάτες υφίστανται απώλεια χρόνου ίση ή μεγαλύτερη των τριών ωρών σε σχέση με τον αναμενόμενο χρόνο άφιξης κατά το αρχικό πρόγραμμα, δηλαδή φθάνουν στον τελικό τους προορισμό με τρεις ή περισσότερες ώρες καθυστέρησης σε σχέση με τον προβλεπόμενο στο αρχικό πρόγραμμα του αερομεταφορέα χρόνο;

- 2) Πρέπει τα άρθρα 5 έως 7 του κανονισμού να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι οι επιβάτες που επηρεάζονται από μεταβολή του προγράμματος πτήσεων δύνανται, όσον αφορά την εφαρμογή του δικαιώματος αποζημίωσης, να εξομοιώνονται με τους επιβάτες πτήσεως με καθυστέρηση και ότι, ως εκ τούτου, δύνανται να επικαλούνται το προβλεπόμενο στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού δικαίωμα αποζημίωσης, όταν, λόγω της μεταβολής του προγράμματος, υφίστανται απώλεια χρόνου ίση ή μεγαλύτερη των τριών ωρών, δηλαδή όταν φθάνουν στον τελικό τους προορισμό με τρεις ή περισσότερες ώρες καθυστέρηση σε σχέση με τον προβλεπόμενο στο αρχικό πρόγραμμα του αερομεταφορέα χρόνο;

(¹) ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 24 Ιουλίου 2018 — Google Ireland Limited κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

(Υπόθεση C-482/18)

(2018/C 352/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Google Ireland Limited

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 18 και 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ) και η απαγόρευση των διακρίσεων να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε φορολογική νομοθεσία κράτους μέλους του οποίου το καθεστώς επιβολής κυρώσεων προβλέπει, σε περίπτωση αθετήσεως της υποχρεώσεως δηλώσεως ενάρξεως εργασιών για τους σκοπούς του φόρου διαφημίσεων, την επιβολή προστίμου για παράλειψη το οποίο, όσον αφορά τις μη εγκατεστημένες στην Ουγγαρία εταιρίες, μπορεί συνολικώς να είναι έως και 2 000 φορές υψηλότερο από αυτό που επιβάλλεται στις εγκατεστημένες στην Ουγγαρία εταιρίες;
- 2) Μπορεί να γίνει δεκτό ότι η ιδιαίτερος υψηλός ποσού και τιμωρητικού χαρακτήρα κύρωση που περιγράφηκε στο προηγούμενο ερώτημα αποθαρρύνει τους μη εγκατεστημένους στην Ουγγαρία παρόχους υπηρεσιών από το να παρέχουν υπηρεσίες στη χώρα αυτή;
- 3) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η απαγόρευση των διακρίσεων να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κατά την οποία, σε περίπτωση επιχειρήσεων εγκατεστημένων στην Ουγγαρία, η υποχρέωση δηλώσεως ενάρξεως εργασιών πληρούται αυτομάτως, άνευ ειδικής προς τούτο αιτήσεως, με την απόδοση ουγγρικού αριθμού φορολογικού μητρώου κατά την εγγραφή τους στο εμπορικό μητρώο, ανεξαρτήτως του εάν η επιχείρηση δημοσιεύει ή όχι διαφημίσεις, ενώ, στην περίπτωση των μη εγκατεστημένων στην Ουγγαρία επιχειρήσεων οι οποίες όμως δημοσιεύουν στη χώρα αυτή διαφημίσεις τούτο δεν γίνεται αυτομάτως, αλλά απαιτείται οι επιχειρήσεις αυτές να υποβάλουν πράγματι δήλωση ενάρξεως εργασιών επί ποινή επιβολής συγκεκριμένης κυρώσεως;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η απαγόρευση των διακρίσεων να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε κύρωση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία επιβάλλεται σε περίπτωση αθετήσεως της υποχρεώσεως δηλώσεως ενάρξεως εργασιών για τους σκοπούς του φόρου διαφημίσεων, κατά το μέτρο που η εν λόγω νομοθεσία αντιβαίνει στο προαναφερθέν άρθρο;
- 5) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η απαγόρευση των διακρίσεων να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε διάταξη κατά την οποία, στην περίπτωση επιχειρήσεων εγκατεστημένων στην αλλοδαπή, η απόφαση με την οποία τους επιβάλλεται πρόστιμο είναι οριστική και εκτελεστή από της επιδόσεώς της και κατά αυτής χωρεί μόνον ένδικη προσφυγή χωρίς δυνατότητα διεξαγωγής από το επιλαμβανόμενο δικαστήριο επ' ακροατηρίου συζήτησεως, επιτρεπομένης μόνο της έγγραφης αποδείξεως, ενώ, στην περίπτωση των εγκατεστημένων στην Ουγγαρία επιχειρήσεων, είναι δυνατή η άσκηση διοικητικής προσφυγής κατά των επιβαλλόμενων προστίμων και, επιπλέον, η δικαστική διαδικασία δεν υπόκειται σε κανενός είδους περιορισμό;

- 6) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, υπό το πρίσμα του δικαιώματος σε χρηστή διοίκηση που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι επιταγές του δεν πληρούνται οσάκις το πρόστιμο για παράλειψη επιβάλλεται επί ημερησίας βάσεως κατόπιν τριπλασιασμού κάθε φορά του ποσού του χωρίς ο πάροχος υπηρεσιών να έχει λάβει γνώση της προηγούμενης αποφάσεως, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η θεραπεία της παραλείψεως του πριν από την επιβολή του επόμενου προστίμου;
- 7) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, με το δικαίωμα σε προηγούμενη ακρόαση που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη και με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου που προβλέπεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι επιταγές τους δεν πληρούνται στην περίπτωση που ορισμένη απόφαση δεν είναι δεκτική διοικητικής προσφυγής, ενώ κατά την εκδίκαση της ένδικης προσφυγής επιτρέπεται μόνον η έγγραφη απόδειξη χωρίς το δικαστήριο να δύναται να αποφασίσει τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 20 Ιουλίου 2018 — Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF κατά Institut national de l'audiovisuel

(Υπόθεση C-484/18)

(2018/C 352/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF

Αναιρεσίβλητο: Institut national de l'audiovisuel.

Λοιποί διάδικοι: Syndicat indépendant des artistes-interprètes (SIA-UNSA), Syndicat français des artistes-interprètes (CGT)

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει τα άρθρα 2, στοιχείο β', 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 5 της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας ⁽¹⁾, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στη θέσπιση, με εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 49, II, του νόμου υπ' αριθ. 86-1067, της 30ής Σεπτεμβρίου 1986, περί της ελευθερίας της επικοινωνίας, που τροποποιήθηκε με το άρθρο 44 του νόμου υπ' αριθ. 2006-961, της 1ης Αυγούστου 2006, υπέρ του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Ινστιτούτου, δικαιούχου των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως των εθνικών εταιριών παραγωγής προγραμμάτων επί των οπτικοακουστικών αρχείων, καθεστώτος παρεκκλίσεως που προβλέπει ότι οι όροι εκμεταλλεύσεως των εκ μέρους των καλλιτεχνών-ερμηνευτών εκτελέσεων και οι αμοιβές τις οποίες συνεπάγεται η εκμετάλλευση αυτή διέπονται από συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ των καλλιτεχνών-ερμηνευτών αυτοπροσώπως ή των οργανώσεων εργαζομένων που αντιπροσωπεύουν καλλιτέχνες-ερμηνευτές, αφενός, και του εν λόγω ινστιτούτου, αφετέρου, οι οποίες συμφωνίες πρέπει, μεταξύ άλλων, να προσδιορίζουν τον πίνακα αμοιβών και τους τρόπους καταβολής των αμοιβών αυτών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 167, σ. 10.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 24 Ιουλίου 2018 —
Groupe Lactalis κατά Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des
Sceaux, Ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances**

(Υπόθεση C-485/18)

(2018/C 352/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Groupe Lactalis

Καθού: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 26 του κανονισμού 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011 ⁽¹⁾, το οποίο προβλέπει μεταξύ άλλων ότι η Επιτροπή υποβάλλει εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την υποχρεωτική αναγραφή της χώρας καταγωγής ή του τόπου προελεύσεως όσον αφορά το γάλα καθώς και το γάλα που χρησιμοποιείται ως συστατικό, να θεωρείται ότι έχει ρητώς εναρμονίσει το θέμα αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 38, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, και εμποδίζει το άρθρο 26 τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα τα οποία επιβάλλουν πρόσθετες υποχρεωτικές ενδείξεις βάσει του άρθρου 39 του κανονισμού αυτού;
- 2) Σε περίπτωση που τα εθνικά μέτρα δικαιολογούνται από την προστασία των καταναλωτών βάσει του άρθρου 39, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού, πρέπει τα δύο κριτήρια που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, όσον αφορά, αφενός, την αποδεδειγμένη σχέση μεταξύ ορισμένων ιδιοτήτων του τροφίμου και της καταγωγής ή της προελεύσεώς του και, αφετέρου, την απόδειξη ότι η πλειονότητα των καταναλωτών προσδίδει ιδιαίτερη αξία στην παροχή αυτής της πληροφορίας, να ερμηνεύονται συνδυαστικά και, μεταξύ άλλων, μπορεί η εκτίμηση της αποδεδειγμένης σχέσεως να στηρίζεται μόνο σε υποκειμενικά στοιχεία τα οποία αφορούν την αξία που προσδίδουν οι καταναλωτές στην πλειονότητά τους στη σχέση μεταξύ των ιδιοτήτων ενός τροφίμου και της καταγωγής ή της προελεύσεώς του;
- 3) Στο μέτρο που οι ιδιότητες του τροφίμου φαίνεται ότι μπορούν να περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία που συμβάλλουν στην ποιότητα του τροφίμου, μπορούν τα ζητήματα που σχετίζονται με την ανθεκτικότητα του τροφίμου στις μεταφορές και με τους κινδύνους αλλοιώσεώς του κατά τη διάρκεια της διαδρομής να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 39, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, της υπάρξεως αποδεδειγμένης σχέσεως μεταξύ ορισμένων ιδιοτήτων του τροφίμου και της καταγωγής ή της προελεύσεώς του;
- 4) Προϋποθέτει η εκτίμηση των προϋποθέσεων που θέτει το άρθρο 39 ότι οι ιδιότητες ενός τροφίμου θεωρούνται ως μοναδικές λόγω της καταγωγής ή της προελεύσεώς του ή ως εγγυημένες λόγω της καταγωγής ή της προελεύσεως αυτής και, στην τελευταία αυτή περίπτωση εάν, παρά την εναρμόνιση των υγειονομικών και περιβαλλοντικών προτύπων που εφαρμόζονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί η μνεία της καταγωγής ή της προελεύσεως να είναι πιο συγκεκριμένη από τη μνεία υπό τη μορφή «ΕΕ» ή «εκτός ΕΕ»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 608/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 304, σ. 18).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 23 Ιουλίου 2018 — RE κατά Praxair MRC

(Υπόθεση C-486/18)

(2018/C 352/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: RE

Ανααιρεσίβλητη: Praxair MRC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 2, σημεία 4 και 6, της συμφωνίας-πλαίσου για τη γονική άδεια, η οποία περιλαμβάνεται σε παράρτημα της οδηγίας 96/34/EK του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES ⁽¹⁾, την έννοια ότι αποκλείει να εφαρμοσθεί σε εργαζόμενο ο οποίος κατά τον χρόνο της απολύσεώς του βρίσκεται σε γονική άδεια μερικού χρόνου διάταξη εθνικού δικαίου όπως το άρθρο L. 3123-13 του code du travail (εργατικού κώδικα), ως έχει κατά τον κρίσιμο χρόνο, κατά το οποίο «Η αποζημίωση απολύσεως και η αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησεως εργαζομένου που εργάστηκε στη ίδια επιχείρηση τόσο υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως όσο και υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως υπολογίζονται αναλογικά προς τις περιόδους εργασίας που πραγματοποιήθηκαν υπό έκαστο καθεστώς από την πρόσληψη του εργαζομένου στην επιχείρηση»;
- 2) Έχει η ρήτρα 2, σημεία 4 και 6, της συμφωνίας-πλαίσου για τη γονική άδεια, η οποία περιλαμβάνεται σε παράρτημα της οδηγίας 96/34/EK του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES, την έννοια ότι αποκλείει να εφαρμοσθεί σε εργαζόμενο ο οποίος κατά τον χρόνο της απολύσεώς του βρίσκεται σε γονική άδεια μερικού χρόνου διάταξη εθνικού δικαίου όπως το άρθρο R. 1233-32 του code du travail (εργατικού κώδικα), κατά το οποίο, κατά το χρονικό διάστημα της αδειάς επανεντάξεως που υπερβαίνει την προθεσμία καταγγελίας, ο εργοδότης καταβάλλει στον εργαζόμενο μηνιαία αμοιβή το ύψος της οποίας ανέρχεται τουλάχιστον στο 65 % των υποκείμενων στις εισφορές του άρθρου L. 5422- 9 μέσω των ακαθάριστων μηνιαίων αποδοχών των τελευταίων δώδεκα μηνών πριν από την κοινοποίηση της απολύσεως;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε κάποιο από τα δύο προηγούμενα ερωτήματα, έχει το άρθρο 157 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αποκλείει διατάξεις εθνικού δικαίου όπως αυτές των άρθρων L. 3123-13 του code du travail (εργατικού κώδικα), ως έχει κατά τον κρίσιμο χρόνο, και R. 1233-32 του ίδιου κώδικα, στο μέτρο που ο αριθμός των γυναικών που επιλέγουν να λάβουν γονική άδεια μερικού χρόνου είναι σημαντικά μεγαλύτερος από τον αντίστοιχο αριθμό ανδρών, η δε συνακόλουθη έμμεση διάκριση η οποία συνίσταται στη λήψη μειωμένης αποζημιώσεως απολύσεως και μειωμένου επιδόματος αδειάς επανεντάξεως σε σχέση με τους εργαζομένους που δεν έλαβαν γονική άδεια μερικού χρόνου δεν δικαιολογείται από αντικειμενικά στοιχεία μη ενέχοντα οποιαδήποτε διάκριση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 145, σ. 4.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 30 Ιουλίου 2018 — YX

(Υπόθεση C-495/18)

(2018/C 352/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: ΥΧ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της απόφασης-πλαίσιο να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κριτήρια που προβλέπονται σε αυτό πληρούνται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο κατάδικος έχει στο κράτος μέλος της ιθαγένειάς του οικογενειακούς, κοινωνικούς, εργασιακούς ή άλλους δεσμούς λαμβανομένων υπόψη των οποίων βάσιμα μπορεί να συναχθεί ότι η εκτέλεση της ποινής στο εν λόγω κράτος μπορεί να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξή του, και ότι συνεπώς το άρθρο αυτό αντιτίθεται σε διάταξη εθνικού δικαίου, όπως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α, του νόμου 549/2011, το οποίο επιτρέπει στις εν λόγω περιπτώσεις την αναγνώριση και εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης απλώς και μόνο βάσει της συνήθους διαμονής η οποία καταχωρίσθηκε επίσημα στο κράτος εκτέλεσης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη εάν ο κατάδικος έχει στο εν λόγω κράτος συγκεκριμένους δεσμούς που μπορούν να ενισχύσουν την κοινωνική επανένταξή του;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιο να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, επίσης στην περίπτωση που ρυθμίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της απόφασης-πλαίσιο, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης οφείλει να εξακριβώσει, πριν ακόμη από τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού, ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης θα ανταποκρίνεται στον σκοπό διευκόλυνσης της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, και υπό αυτές τις συνθήκες η προαναφερθείσα αρχή οφείλει συγχρόνως να αναφέρει στο μέρος δ, σημείο 4, του πιστοποιητικού τις πληροφορίες που αποκτήθηκαν, και ιδίως εάν ο κατάδικος, στο πλαίσιο της γνώμης που εκφράστηκε κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιο, ισχυρίζεται ότι έχει συγκεκριμένους οικογενειακούς, κοινωνικούς ή εργασιακούς δεσμούς στο κράτος έκδοσης;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της απόφασης-πλαίσιο να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υφίσταται λόγος μη αναγνώρισης και εκτέλεσης καταδικαστικής απόφασης επίσης όταν, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της απόφασης-πλαίσιο, δεν αποδεικνύεται, παρά τη διαβούλευση που αναφέρει η παράγραφος 3 της εν λόγω διάταξης και μέσω της ενδεχόμενης παροχής των λοιπών αναγκαίων πληροφοριών, η ύπαρξη οικογενειακών, κοινωνικών, εργασιακών ή άλλων δεσμών λαμβανομένων υπόψη των οποίων βάσιμα μπορεί να συναχθεί ότι η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης μπορεί να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου;

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-680/13) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Οικονομική και νομοσυντακτική πολιτική — Πρόγραμμα στήριξης σταθερότητας της Κύπρου — Απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αίτησης της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου — Δηλώσεις της Ευρωομάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο — Απόφαση 2013/236/ΕΕ — Μνημόνιο συναντίληψης, της 26ης Απριλίου 2013, για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό — Τυπικά στοιχεία — Εξάντληση των ενδίκων βοηθημάτων του εσωτερικού δικαίου — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος παρέχει δικαιώματα σε ιδιώτες — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση)

(2018/C 352/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC (Λευκωσία, Κύπρος) και 50 λοιποί ενάγοντες, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωπος: P. Tridimas, barrister)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, E. Χατζηιωακειμίδου και E. Moro), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς, B. Smulders, J. P. Kerpenne και M. Κωνσταντινίδης, στη συνέχεια, J.-P. Kerpenne, M. Κωνσταντινίδης και L. Flynn), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: αρχικώς, N. Lenihan και Φ. Αθανασίου, στη συνέχεια, Π. Παπασαχάλης και P. Senkovic και, τέλος, M. Szablewska και K. Laurinavičius, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, δικηγόρο), Ευρωομάδα (Eurogroup) εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, E. Χατζηιωακειμίδου και E. Moro), Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς, B. Smulders, J.-P. Kerpenne και M. Κωνσταντινίδης, στη συνέχεια, J.-P. Kerpenne, M. Κωνσταντινίδης και L. Flynn)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι ενάγοντες από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ της 21ης Μαρτίου 2013, για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αίτησης της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, από τις δηλώσεις της Ευρωομάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο, από την απόφαση 2013/236/ΕΕ του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2013, που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία σχετικά με ειδικά μέτρα για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της βιώσιμης ανάπτυξης (ΕΕ 2013, L 141, σ. 32), από το μνημόνιο συναντίληψης, της 26ης Απριλίου 2013, για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ), καθώς και από άλλες πράξεις και συμπεριφορές της Επιτροπής, του Συμβουλίου, της ΕΚΤ και της Ευρωομάδας, σχετικές με τη διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής προς την Κυπριακή Δημοκρατία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Η Dr. K. Chrysostomides & co. LLC και οι λοιποί ενάγοντες, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα, καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα, τόσο τα δικά τους όσο και εκείνα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 194 της 24.6.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Μπουρδούβαλη κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-786/14) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Πρόγραμμα στηρίξεως της σταθερότητας της Κύπρου — Απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αιτήσεως της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου — Δηλώσεις της Ευρωομάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο — Απόφαση 2013/236/ΕΕ — Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τους ειδικούς όρους οικονομικής πολιτικής που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας — Δικαιοδοσία του Γενικού Δικαστηρίου — Παραδεκτό — Τυπικές προϋποθέσεις — Εξάντληση των μέσων παροχής εννόμου προστασίας του εσωτερικού δικαίου — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση)

(2018/C 352/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη (Μενεού, Κύπρος) και 51 άλλοι ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωπος: Π. Τριδίμας, barrister)

Εναγόμενα: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Moro και E. Χατζήωακειμίδου), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne, M. Κωνσταντινίδης και L. Flynn), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: K. Laurinavičius και M. Szablewska, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, δικηγόρο), Ευρωομάδα, εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Moro και E. Χατζήωακειμίδου) και Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne, M. Κωνσταντινίδης και L. Flynn)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστησαν οι ενάγοντες από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ της 21ης Μαρτίου 2013 για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αιτήσεως της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου, τις δηλώσεις της Ευρωομάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο, της αποφάσεως 2013/236/ΕΕ του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2013, που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία σχετικά με ειδικά μέτρα για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της βιώσιμης ανάπτυξης (ΕΕ 2013, L 141, σ. 32), το μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τους ειδικούς όρους οικονομικής πολιτικής που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM) καθώς και άλλες πράξεις και ενέργειες της Επιτροπής, του Συμβουλίου, της ΕΚΤ και της Ευρωομάδας που συνδέονται με την παροχή χρηματοδοτικής διευκολύνσεως στη Δημοκρατία της Κύπρου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη και τους άλλους ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα στα δικαστικά έξοδά τους καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Banque postale κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-733/16) ⁽¹⁾

[Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Υπολογισμός του δείκτη μοχλεύσεως — Άρνηση της ΕΚΤ να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις — Άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 — Διακριτική ευχέρεια της ΕΚΤ — Πλάνη περί το δίκαιο — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]

(2018/C 352/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Banque postale (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: E. Guillaume και L. Coudray, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: K. Lackhoff, R. Bax και G. Bassani, επικουρούμενοι από τους H.-G. Kamann και F. Louis, δικηγόρους)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: S. Hartikainen)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης ECB/SSM/2016-96950066U5XAAIRCPA 78/16 της ΕΚΤ, της 24ης Αυγούστου 2016, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), και του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση ECB/SSM/2016-96950066U5XAAIRCPA 78/16 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 24ης Αυγούστου 2016.
- 2) Καταδικάζει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 454 της 5.12.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Confédération nationale du Crédit mutuel κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-751/16) ⁽¹⁾

[Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Υπολογισμός του δείκτη μοχλεύσεως — Άρνηση της ΕΚΤ να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις — Άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 — Διακριτική ευχέρεια της ΕΚΤ — Πλάνη περί το δίκαιο — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]

(2018/C 352/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Confédération nationale du Crédit mutuel (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Grégoire και C. De Jonghe, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: K. Lackhoff, R. Bax και G. Bassani, επικουρούμενοι από τους H.-G. Kamann και F. Louis, δικηγόρους)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: S. Hartikainen)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης ECB/SSM/2016 9695000CG7B84NLR5984/92 της ΕΚΤ, της 24ης Αυγούστου 2016, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), και του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση ECB/SSM/2016 9695000CG7B84NLR5984/92 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 24ης Αυγούστου 2016.
- 2) Καταδικάζει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BNP Paribas κατά ΕΚΤ(Υπόθεση T-768/16) ⁽¹⁾

[Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Υπολογισμός του δείκτη μοχλεύσεως — Άρνηση της ΕΚΤ να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις — Άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 — Διακριτική ευχέρεια της ΕΚΤ — Πλάνη περί το δίκαιο — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]

(2018/C 352/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BNP Paribas (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Champsaur και A. Delors, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: K. Lackhoff, R. Bax, G. Bassani και C. Olivier)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: S. Hartikainen)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης ECB/SSM/2016-ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 της ΕΚΤ, της 24ης Αυγούστου 2016, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), και του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση ECB/SSM/2016-ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 24ης Αυγούστου 2016.
- 2) Καταδικάζει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Κύπρος κατά EUIPO — Parpous Dairies (Pallas Halloumi)(Υπόθεση T-825/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Pallas Halloumi — Προγενέστερο λεκτικό σήμα πιστοποίησης του Ηνωμένου Βασιλείου HALLOUMI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2018/C 352/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, και V. Marsland, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Parouis Dairies Ltd (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωπος: N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 2065/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Parouis Dairies.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Κύπρος κατά EUIPO — ΠΟΑ (COWBOYS HALLOUMI)

(Υπόθεση T-847/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης COWBOYS HALLOUMI — Προγενέστερο λεκτικό σήμα πιστοποίησης του Ηνωμένου Βασιλείου HALLOUMI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2018/C 352/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, και V. Marsland, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) (Λατσία, Κύπρος) (εκπρόσωπος: N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 2781/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΠΟΑ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Star Television Productions κατά EUIPO — Marc Dorcel (STAR)

(Υπόθεση T-797/17) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STAR — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)]

(2018/C 352/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Star Television Productions Ltd (Τορτόλα, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: D. Farnsworth, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Marc Dorcel SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Soyet, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1519/2016-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ Star Television Productions και Marc Dorcel.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Star Television Productions Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 5.2.2018.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2018 — WV κατά EYED

(Υπόθεση T-388/18)

(2018/C 352/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: WV (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή της παραδεκτή και βάσιμη·

- κατά συνέπεια, και αφού ζητήσει από την καθής, προκαταρκτικώς και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 89, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου που προβλέπει τα «Μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας», να προσκομίσει όλα τα στοιχεία και έγγραφα σχετικά με την υπό κρίση υπόθεση και ιδίως: την εντολή και τα πορίσματα της εσωτερικής έρευνας ασφαλείας την οποία διεξήγαγε η ΑΔΑ· όλα τα έγγραφα και τις εσωτερικές αποφάσεις της ΕΥΕΔ σχετικά με τις κατηγορίες για φερόμενη υπεξαγωγή εγγράφων και την πιθανή διαβίβαση πληροφοριών εκ μέρους της προσφεύγουσας σε οποιοδήποτε τρίτο κράτος (Ισραήλ/Τουρκία), συγκεκριμένες ημερομηνίες, πληροφορίες που φέρονται ότι αντηλλάγησαν και συγκεκριμένες αποδείξεις, καθώς και τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στην υπηρεσία ασφαλείας και την απάντηση της υπηρεσίας αυτής· τα έγγραφα και/ή τις εσωτερικές αποφάσεις που κατά τα φαινόμενα καταρτίστηκαν ή λήφθηκαν σε σχέση με το συμβάν της 27ης Ιουλίου 2016, και ιδίως το σημείωμα του Γενικού Γραμματέα της ΕΥΕΔ σχετικά με τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας από το αρμόδιο για την Τουρκία τμήμα· το ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε η [X] τον Σεπτέμβριο του 2015 στον [Y] και στο οποίο γίνεται κατά τα φαινόμενα μνεία «σοβαρών προβλημάτων που συνδέονται κυρίως με τη συμπεριφορά της»· τις πληροφορίες σχετικά με τη φύση των διαφορών μετατάξεων της για να διευκρινιστεί αν έγιναν με παράλληλη μεταφορά της θέσεώς της και/ή ως υπεράριθμες· τους όρους αναφοράς των εθνικών εμπειρογνομόνων που έχουν αποσπαστεί στο αρμόδιο για την Τουρκία τμήμα και οι οποίοι αντικατοπτρίζουν τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν τον Ιούνιο του 2015 διάφορα κράτη μέλη για την ίδρυση του τμήματος αυτού· τα πρακτικά της συναντήσεως που έγινε στις 18 Μαΐου 2017 μεταξύ της προσφεύγουσας, ενός εκπροσώπου της επιτροπής προσωπικού και της ΑΔΑ· την ηλεκτρονική αλληλογραφία της 10ης Ιουλίου 2017 μεταξύ του [Z] και του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της ΕΕ στην Τουρκία·
- να ακυρώσει την από 4 Σεπτεμβρίου 2017 σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος αρωγής βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει την απόφαση της 28ης Μαρτίου 2018, με στοιχεία Ares(2018)1705593, που κοινοποιήθηκε αυθημερόν, με την οποία η ΑΔΑ απέρριψε την από 29 Νοεμβρίου 2017 διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας, με στοιχεία R/510/17, κατά της σιωπηρής απορρίψεως του αιτήματος αρωγής βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορά φερόμενη παράβαση του καθήκοντος αρωγής και μέριμνας, των άρθρων 1ε, παράγραφος 2, 12, 12α και 22β, 24, 25 και 26 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθώς και των άρθρων 1 και 2 του Παρατήματος ΙΧ του ΚΥΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης, στο πλαίσιο του λόγου ακυρώσεως, παράβαση ιδίως των άρθρων 41, 47 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και καταχρήσεις δικαιωμάτων και καταστρατήγηση της διαδικασίας, πέραν της πρόδηλης παραβιάσεως της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ισότητας των όπλων.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει, στο πλαίσιο του λόγου ακυρώσεως, παραβίαση της αρχής που επιτάσσει η διοίκηση να λαμβάνει τις αποφάσεις της μόνο επί τη βάσει νομικά παραδεκτών λόγων, ήτοι προσηκόντων και απαλλαγμένων πρόδηλων νομικών ή πραγματικών σφαλμάτων, καθώς και παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της εκατέρωθεν ακροάσεως, της χρηστής διοικήσεως και της ασφάλειας δικαίου, πέραν της παραβάσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Η προβαλλόμενη αιτίαση είναι ότι η ΑΔΑ, εκδίδοντας την προσαλλόμενη απόφαση υπό τις καταγγελλόμενες συνθήκες και απορρίπτοντας, εν συνεχεία, τη διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας, εφάρμοσε και ερμήνευσε προδήλως εσφαλμένα τις ως άνω διατάξεις και τις ανωτέρω αρχές, επειδή στήριξε την απόφαση της σε ανακρίβεις λόγους, τόσο πραγματικούς όσο και νομικούς, και επειδή έθεσε, κατά συνέπεια, την προσφεύγουσα σε παράνομο διοικητικό καθεστώς, το οποίο χαρακτηρίζει πλήρης αναντιστοιχία μεταξύ των αποδεδειγμένων πραγματικών περιστατικών και της απορρίψεως του αιτήματος αρωγής.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2018 — Riesco García κατά Κοινοβουλίου.

(Υπόθεση T-391/18)

(2018/C 352/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Juan Carlos Riesco García (Rota, Ισπανία) (εκπρόσωπος: Tey Ariza, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- με τη παρούσα προσφυγή και δυνάμει των αρμοδιοτήτων του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο προσφεύγων ασκεί προσφυγή κατά παραλείψεως όσον αφορά την απάντηση της επιτροπής αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 31ης Μαΐου 2017 στην αναφορά του υπ' αριθ. 0741/2015, σχετικά με τη δυσμενή διάκριση που φέρεται να υφίσταται μεταξύ των μονίμων υπαλλήλων και των μη μονίμων υπαλλήλων όσον αφορά τους όρους συνταξιοδότησης των εργαζομένων στην κεντρική δημόσια διοίκηση της Ισπανίας,
- λαμβανομένης υπόψη της νομοθεσίας (Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP), να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και να αποφανθεί επί του προβαλλόμενου ζητήματος, βάσει δε της προσφυγής, να υποχρεώσει το κράτος μέλος να αναγνωρίσει το δικαίωμα των εργαζομένων στην κεντρική διοίκηση σε πρόωρη συνταξιοδότηση υπό τους ίδιους όρους και να καταστήσει άμεσα δυνατή την άσκηση του δικαιώματος αυτού.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει ότι, όσον αφορά την εθελούσια συνταξιοδότηση, η επίμαχη ισπανική νομοθεσία επιτρέπει στους μονίμους υπαλλήλους που υπάγονται στην κοινωνική ασφάλιση να αλλάζουν καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, ενώ οι μη μόνιμοι υπάλληλοι δεν έχουν τέτοια δυνατότητα.

Ο προσφεύγων θεωρεί παραπλανητική και ακατανόητη την αβάσιμη απάντηση που έδωσε η επιτροπή αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην αναφορά (αριθ. 741/2015). Το συγκεκριμένο όργανο, το οποίο είχε κρίνει την αναφορά παραδεκτή και είχε θεωρήσει, στις 3 Αυγούστου 2016, ότι είναι απαραίτητη η συμμόρφωση της ισπανικής νομοθεσίας με την οδηγία 1999/70 (δια της θεσπίσεως ιδίων όρων συνταξιοδότησης) και το οποίο εξέταζε το ενδεχόμενο να κινήσει διαδικασία λόγω παραλείψεως, εν τέλει μετέβαλε την άποψή του, με το αιτιολογικό ότι ορισμένα «πραγματικά ζητήματα» χρειάζονται εξέταση.

Ακόμη πιο ακατανόητο είναι το γεγονός ότι, εφόσον υπάρχουν αμφιβολίες, το ζήτημα αυτό δεν τίθεται στην κρίση του οργάνου που είναι αρμόδιο να κρίνει εάν απαιτείται συμμόρφωση της εθνικής νομοθεσίας με την οδηγία 1999/70, δηλαδή του Δικαστηρίου, αλλά προτείνεται, αντ' αυτού, να τεθεί το ζήτημα στην κρίση των εθνικών δικαστηρίων, τα οποία έχουν πιο περιορισμένη ή και καθόλου αρμοδιότητα να κρίνουν εάν απαιτείται συμμόρφωση της εθνικής νομοθεσίας με το δίκαιο της Ένωσης.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — ITSA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-396/18)

(2018/C 352/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (Sunbury-on-Thames, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: F. Scanvic, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/573 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2017, όσον αφορά βασικά στοιχεία των συμβάσεων αποθήκευσης δεδομένων που συνάπτονται στο πλαίσιο του συστήματος ιχνηλασιμότητας για τα προϊόντα καπνού, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/574 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2017, για τα τεχνικά πρότυπα για τη δημιουργία και τη λειτουργία συστήματος ιχνηλασιμότητας για τα προϊόντα καπνού και την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/576 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2017, για τα τεχνικά πρότυπα των χαρακτηριστικών ασφαλείας που εφαρμόζονται στα προϊόντα καπνού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8 του Πρωτοκόλλου του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για την εξάλειψη του παράνομου εμπορίου προϊόντων καπνού που συνήφθη στη Σεούλ στις 12 Νοεμβρίου 2012, το οποίο απαγορεύει την ανάθεση της σημάσεως των προϊόντων καπνού στην καπνοβιομηχανία. Συναφώς, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, μολονότι το εν λόγω Πρωτόκολλο δεν έχει ακόμη τεθεί σε ισχύ, έχει εντούτοις συναφθεί και υπογραφεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γεγονός το οποίο της απαγορεύει να λάβει οποιοδήποτε αντίθετο προς αυτό μέτρο.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, ότι η οδηγία 2014/40 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1), βάσει της οποίας εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος εν προκειμένω κανονισμός, μπορεί και πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να συνάδει με το ως άνω Πρωτόκολλο, παρά το γεγονός ότι δεν απαγορεύει ρητώς την ανάθεση της διενέργειας των επίμαχων πράξεων στην καπνοβιομηχανία.

Τέλος, σε περίπτωση που η ερμηνεία αυτή δεν είναι δυνατή, τότε η εν λόγω οδηγία αυτή καθαυτή θα αντέβαινε στο Πρωτόκολλο και, συνεπώς, στις ευρωπαϊκές Συνθήκες.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2018 — Prigent κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-436/18)

(2018/C 352/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Claude Prigent (Caudan, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Bove, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως,
- να κρίνει βάσιμους τους λόγους της προσφυγής,
- κατόπιν τούτου, να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Μαΐου 2018, βάσει της αρχής της εθνικής αλληλεγγύης όπως έχει οριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (γενικής αρχής του δικαίου) και/ ή του άρθρου 9 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,
- και να αναπέμψει την υπόθεση στην αρμόδια αρχή,
- να διατάξει τη λήψη όλων των απαιτούμενων εκ του νόμου μέτρων,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα,
- να επιφυλαχθεί επί παντός νομίμου δικαιώματος, αξιώσεως και ενδίκου βοηθήματος του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της εθνικής αλληλεγγύης, όπως αυτή έχει οριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ), η οποία αποτελεί γενική αρχή του δικαίου. Συναφώς, ο προσφεύγων προβάλλει ότι, όπως έχει αποφανθεί το ΔΕΕ, ένα σύστημα το οποίο αφορά ειδική κατηγορία του πληθυσμού ή εργαζομένων δεν αποτελεί νομικό αλλά επαγγελματικό σύστημα ασφαλίσεως. Υποστηρίζει δε ότι, εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της υφιστάμενης δυσμενούς διακρίσεως σε βάρος των αυτοαπασχολούμενων που ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως αυτοαπασχολούμενων (στο εξής: RSI), ακόμη και σε περίπτωση μηδενικού ή ελλειμματικού κύκλου εργασιών, έναντι των λοιπών εργαζομένων όπως οι επιχειρηματίες, οι μισθωτοί ή και οι δημόσιοι υπάλληλοι, σαφώς δεν πρόκειται για νομικό σύστημα ασφαλίσεως.

Επίσης, ο προσφεύγων εκτιμά ότι η αρχή της αλληλεγγύης, στην οποία στηρίζεται, κατά το γαλλικό Δημόσιο, το RSI ως νομικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, δεν τηρείται εν προκειμένω από το RSI, στο μέτρο που το Δημόσιο εισπράττει πάγιες εισφορές οι οποίες ανέρχονται σε ορισμένο κατ' ελάχιστο ποσό, ακόμη και στην περίπτωση χαμηλού εισοδήματος. Περαιτέρω είναι δυνατή η μη καταβολή οποιασδήποτε χρηματικής αποζημιώσεως λόγω ασθένειας ή συντάξεως σε περίπτωση ελλείψεως επαρκών εισφορών ή και απλής καθυστέρήσεως πληρωμής, κάτι το οποίο δεν ισχύει για τους λοιπούς Γάλλους εργαζομένους που είναι ασφαλισμένοι σε άλλο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο κατοχυρώνει την ισότητα όλων των Ευρωπαίων πολιτών, στο μέτρο που είναι αδύνατο να υπολογιστεί η αξία των εισφορών στο RSI με αποτέλεσμα τη δυσμενή μεταχείριση των αυτοαπασχολούμενων, όπως ο προσφεύγων, έναντι των λοιπών Γάλλων εργαζομένων. Συνεπώς, θέτοντας την καταγγελία του προσφεύγοντος στο αρχείο, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της εθνικής αλληλεγγύης, όπως αυτή έχει οριστεί από το ΔΕΕ ως γενική αρχή του δικαίου, και παρέβη το άρθρο 9 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, γεγονός το οποίο πρέπει να έχει ως συνέπεια την ακύρωση της αποφάσεώς της.

Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2018 — Biasotto κατά EUIPO — OOFOS (OOF)

(Υπόθεση T-453/18)

(2018/C 352/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alessandro Biasotto (Treviso, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. le Divelec Lemmi, R. Castiglioni και E. Cammareri, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: OOFOS LLC (Reno, Νεβάδα, Ηνωμένες Πολιτείες).

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Προσφεύγων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης OOF — Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 14 961 767

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση R 1270/2017-2.

Αιτήματα Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να δεχθεί στο σύνολό της την παρούσα προσφυγή·

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της και, κατά συνέπεια, να επιτρέψει την καταχώριση της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αριθ. 14 961 767 για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που ζητήθηκαν στις κλάσεις 18, 25 και 35 ή, ενδεχομένως, να ζητήσει από το EUIPO να επανεξετάσει την προσφυγή της προσφεύγουσας της 15ης Ιουνίου 2017, τη φορά αυτή όμως συγκρίνοντας την αίτηση του αμφισβητούμενου σήματος με το σήμα το οποίο αφορούσε η προηγούμενη διεθνής καταχώριση υπ' αριθ. 1 258 728·
- να καταδικάσει το EUIPO ή την παρεμβαίνουσα σε όλα τα δικαστικά έξοδα που αφορούν όχι μόνο την παρούσα διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αλλά και τη διαδικασία ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2018 — Biasotto κατά EUIPO — OOFOS (ΟΟ)

(Υπόθεση T-454/18)

(2018/C 352/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alessandro Biasotto (Treviso, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. le Divelec Lemmi, R. Castiglioni και E. Cammareri, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: OOFOS LLC (Reno, Νεβάδα, Ηνωμένες Πολιτείες).

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Προσφεύγων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΟΟ — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 14 961 791

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση R 1281/2017-2.

Αιτήματα Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί στο σύνολό της την παρούσα προσφυγή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, επιβεβαιώνοντας επί της ουσίας το συμπέρασμα του EUIPO στην απόφασή του της 17ης Μαΐου 2017 σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής αριθ. B 2683558, και, κατά συνέπεια, να επιτρέψει την καταχώριση της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αριθ. 14 961 791 για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που ζητήθηκαν στις κλάσεις 18, 25 και 35·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα σε όλα τα δικαστικά έξοδα που αφορούν όχι μόνο την παρούσα διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αλλά και τη διαδικασία ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2018 — Novartis κατά EUIPO (SMARTSURFACE)**(Υπόθεση T-463/18)**

(2018/C 352/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωπος:)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SMARTFACE — Υπ' αριθ. 16 492 076 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του 2ου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση R 1765/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αναγνωρίσει ότι τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/2001 δεν αποκλείει το επίμαχο σημείο (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 16 492 076) για τα αγαθά και τις υπηρεσίες της κλάσης 9 που περιγράφονται στην αίτηση καταχώρισης, και
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού του του κανονισμού 2868/95.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2018 — Getsmarter Online κατά EUIPO (getsmarter)**(Υπόθεση T-473/18)**

(2018/C 352/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Getsmarter Online Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: I. Silcock, Barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης getsmarter — Υπ' αριθ. 16 565 939 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση R 2632/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2018 — Sebastian Veit κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-474/18)**

(2018/C 352/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sebastian Veit (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Kujath, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 3ης Ιανουαρίου 2018 περί μισθολογικής κατατάξεως του προσφεύγοντος από 1ης Ιανουαρίου 2018, κατά το μέτρο που απονέμει στον προσφεύγοντα εντός της μισθολογικής κατηγορίας F/G μόνον το μισθολογικό κλιμάκιο 17·
- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 25ης Μαΐου 2018, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος περί απονομής σε αυτόν του μισθολογικού κλιμακίου 83 εντός της μισθολογικής κατηγορίας F/G από 1ης Ιανουαρίου 2018·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τους εξής λόγους:

1. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η καθής έλαβε υπόψη της, στην περίπτωση των εσωτερικών υποψηφίων προς πρόσληψη, σε περιορισμένο μόνο βαθμό την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα, εν αντιθέσει προς ό,τι έπραξε στην περίπτωση των εξωτερικών υποψηφίων, οι οποίοι στο πλαίσιο του ίδιου διαγωνισμού βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση.

2. Παραβίαση της αρχής του γενικού καθήκοντος αρωγής

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η καθής, κατά τη μισθολογική κατάταξη, επεφύλαξε στον προσφεύγοντα, ως απασχολούμενο σε αυτήν μη μόνιμο υπάλληλο, χωρίς τούτο να δικαιολογείται αντικειμενικώς, δυσμενέστερη μεταχείριση απ' ό,τι σε υποψηφίους οι οποίοι δεν είχαν εισέτι αναλάβει υπηρεσία σε αυτήν.

Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2018 — Electroquímica Onubense κατά ECHA

(Υπόθεση T-481/18)

(2018/C 352/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Electroquímica Onubense, S.L. (Palos de la Frontera, Ισπανία) (εκπρόσωπος: D. González Blanco, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να εκδώσει νέα απόφαση με την οποία να αποφαινεται ότι η Electroquímica Onubense (EQO) πληροί τις προϋποθέσεις μιας μεσαίας επιχείρησης για τους σκοπούς της εφαρμογής των τελών που πρέπει να καταβληθούν για καταχωρίσεις προϊόντων στον ECHA.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η έκθεση υπολογισμού MME που προσαρτάται στην προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τη σχέση της με την ERCROS κατά τα έτη 2013 και 2014 και ότι ο συντάκτης της αγνοεί ένα τόσο σημαντικό γεγονός όπως είναι η σύστασή της τον Φεβρουάριο του 2015 με εταιρικό κεφάλαιο ύψους 3.000 ευρώ, ήτοι το ελάχιστο κεφάλαιο που απαιτείται κατά νόμον κατά την ισπανική εμπορική νομοθεσία. Συναφώς, προβάλλεται ότι το προαναφερθέν στοιχείο περί του εταιρικού κεφαλαίου της νέας εταιρίας αποτέλεσε το καθοριστικό στοιχείο προκειμένου να υποβάλει δήλωση ως «μικρή επιχείρηση», δεδομένου ότι πράγματι η EQO πληρούσε όλες τις απαιτήσεις που προέβλεπε η ισχύουσα νομοθεσία, καθώς η εταιρική συμμετοχή της ERCROS σε αυτήν ήταν από όλες τις απόψεις ανεπαρκής προκειμένου να την μεταβάλλει, άνευ ετέρου, σε «μεγάλη επιχείρηση».
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η ERCROS ήταν η μοναδική μέτοχος της EQO κατά την περίοδο μεταξύ της συστάσεως της εταιρίας (18/02/15) και της μεταβίβασης των εταιρικών μεριδίων στη SALINAS DEL ODIEL (02/06/15), και ότι τούτο είχε αμιγώς συγκυριακό χαρακτήρα και εξυπηρετούσε αποκλειστικώς έναν συγκεκριμένο πρακτικό σκοπό, προκειμένου να διευκολυνθεί η μεταβίβαση της κυριότητας της EQO στον τελικό αποκτώντα, ήτοι στη SALINAS DEL ODIEL.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι, κατά το τέλος του φορολογικού έτους 2015, η ERCROS (που θεωρείται «μεγάλη επιχείρηση») είχε παύσει, είτε άμεσα είτε έμμεσα, να κατέχει την EQO, ενώ, αντιθέτως, την κατείχε η SALINAS DE ONIEL (που θεωρείται «μεσαία επιχείρηση»).
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το κρίσιμο γεγονός για τον καθορισμό του μεγέθους της επιχείρησης EQO, για τους σκοπούς της εφαρμογής της επίμαχης ρυθμίσεως, δεν μπορεί να είναι άλλο από τη σχέση που συνέδεε την EQO με την επιχείρηση που ήταν η μητρική της εταιρία κατά το τέλος του φορολογικού έτους 2015 –όπως τούτο απεικονίζεται στους ετήσιους λογαριασμούς για το εν λόγω έτος–, και όχι μια σχέση η οποία είχε αμιγώς συγκυριακό χαρακτήρα και εξυπηρετούσε αποκλειστικώς έναν συγκεκριμένο πρακτικό σκοπό κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους αναφοράς.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το ορθόν θα ήταν να ισχύσει όχι το τέλος που προβλέπεται για μια μεγάλη επιχείρηση, αλλά για μια μεσαία επιχείρηση, δεδομένου ότι η σχέση που πρέπει να διαπιστωθεί ότι υφίσταται για τον σκοπό αυτόν δεν είναι μεταξύ της EQO και της ERCROS, αλλά μεταξύ της EQO και της SALINAS DEL ODIEL.

Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2018 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO (VirusProtect)

(Υπόθεση T-487/18)

(2018/C 352/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ViruProtect — Υπ' αριθ. 16 295 511 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 1886/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 75, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2018 — Vafo Praha κατά EUIPO — Rutzinger-Kurpas (Meatlove)

(Υπόθεση T-491/18)

(2018/C 352/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vafo Praha s.r.o. (Chrást'any, Τσεχική Δημοκρατία) (εκρόσωπος: M. Vojáček, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Susanne Rutzinger-Kurpas (Spigellau, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Meatlove — Υπ' αριθ. 15 557 374 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 264/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Αυγούστου 2018 — Zhadanov κατά EUIPO (Scanner Pro)**(Υπόθεση T-492/18)**

(2018/C 352/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Igor Zhadanov (Οδησός, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: P. Olson, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Scanner Pro — Υπ' αριθ. 16 257 727 αίτηση καταχώρισης*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 1812/2017-2**Αιτήματα**

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει την καταχώριση του υπ' αριθ. 016257727 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα προϊόντα των κλάσεων 9 και 42·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2018 — Dermatest κατά EUIPO (DERMATEST)**(Υπόθεση T-495/18)**

(2018/C 352/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Bühling και D. Graetsch, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DERMATEST — Υπ' αριθ. 17 542 986 αίτηση καταχώρισης*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 426/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2018 — OCU κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)**(Υπόθεση T-496/18)**

(2018/C 352/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Martínez Martínez και C. López-Mélida de Ramón, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 19 Ιουνίου 2018 τελική απόφαση («Final Decision») της Ομάδας Εξέτασης Προσφυγών του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης επί της κινηθείσας κατά του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης διαδικασίας 54/2017·
- να καταδικάσει την «Ομάδα Εξέτασης Προσφυγών του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης» στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους:

1. Πρώτος λόγος, που αντλείται από προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και από παραβίαση της αρχής του σεβασμού του δικαιώματος άμυνας (δικαίωμα χρηστής διοίκησης υπό την έκφασή του ως δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα για τη νόμιμη άσκηση του δικαιώματος άμυνας).
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία η Ομάδα Εξέτασης Προσφυγών δεν παρέχει πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία έχει στην κατοχή του το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB), η οποία πρόσβαση ζητήθηκε προκειμένου να ασκηθεί το νόμιμο δικαίωμα της άμυνας, στοιχειοθετεί σοβαρή προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος σε χρηστή διοίκηση, υπό τη διαλαμβανόμενη στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη έκφασή του ως δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα, και παραβίαση της θεμελιώδους αρχής του κοινοτικού δικαίου περί σεβασμού του δικαιώματος άμυνας.

2. Δεύτερος λόγος, που αντλείται από παράβαση των άρθρων που προβλέπουν εξαιρέσεις υπέρ του ορίου της εμπιστευτικότητας και του επιχειρηματικού απορρήτου όσον αφορά την πρόσβαση σε έγγραφα, όταν η αίτηση υποβάλλεται στο πλαίσιο της ενασχέσεως του δικαιώματος άμυνας και πραγματικής προσφυγής, οι οποίες εξαιρέσεις διαλαμβάνονται στο άρθρο 88 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1)· στο άρθρο 84 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190)· και στο άρθρο 53 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338).

— Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία η Ομάδα Εξέτασης Προσφυγών δεν παρέχει πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία έχει στην κατοχή του το SRB, προβαίνει σε εσφαλμένη εφαρμογή των εξαιρέσεων από τη γενικώς κατοχυρούμενη πρόσβαση στα έγγραφα οι οποίες προβλέπονται στα προπαρατεθέντα νομοθετικά κείμενα, δεδομένου ότι η εν λόγω πρόσβαση ζητείται στο πλαίσιο της ενασχέσεως του δικαιώματος άμυνας και πραγματικής προσφυγής.

3. Τρίτος λόγος, που αντλείται από προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη (δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση υπό την έννοια της αιτιολογήσεως των πράξεων).

— Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία η Ομάδα Εξέτασης Προσφυγών δεν παρέχει πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία έχει στην κατοχή του το SRB, στοιχειοθετεί σοβαρή προσβολή του προβλεπόμενου στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη θεμελιώδους δικαιώματος σε χρηστή διοίκηση, στο μέτρο που δεν τηρεί το καθήκον αιτιολογήσεως των πράξεων.

Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2018 — IAK — Forum International κατά EUIPO – Schwalb (IAK)

(Υπόθεση T-497/18)

(2018/C 352/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IAK GmbH — Forum International (Kirchzarten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Wilke, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ulrich Schwalb (Κολωνία, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης IAK — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ 9 843 533

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R R 1511/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά τρόπον ώστε η αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας να απορριφθεί πλήρως·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2018 — ZPC Flis κατά EUIPO — Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)**(Υπόθεση T-498/18)**

(2018/C 352/57)

*Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: αγγλική***Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kondrat, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Happy Moreno choco — Υπ' αριθ. 15 028 087 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση R 1464/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO για να την κρίνει εκ νέου·
ή

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει ότι δεν συντρέχει κανένας σχετικός λόγος απαραδέκτου όσον αφορά την αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 015028087 «Happy Moreno choco» για όλα τα προϊόντα των κλάσεων 30 και 35 και ότι το σήμα πρέπει να καταχωριστεί·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
-

